الجزء ٢٣ الحزب ٤٥

۞ وَمَآ أَنزَلۡنَا عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ مِنۢ بَعۡدِهِۦ مِن جُندٖ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا
كُنَّا مُنزِلِينَ ٢٨ إِن كَانَتۡ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَإِذَا هُمۡ خَٰمِدُونَ
٢٩ يَٰحَسۡرَةً عَلَى ٱلۡعِبَادِۚ مَا يَأۡتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُواْ بِهِۦ
يَسۡتَهۡزِءُونَ ٣٠ أَلَمۡ يَرَوۡاْ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ
أَنَّهُمۡ إِلَيۡهِمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ٣١ وَإِن كُلّٞ لَّمَّا جَمِيعٞ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُونَ
٣٢ وَءَايَةٞ لَّهُمُ ٱلۡأَرۡضُ ٱلۡمَيۡتَةُ أَحۡيَيۡنَٰهَا وَأَخۡرَجۡنَا مِنۡهَا حَبّٗا
فَمِنۡهُ يَأۡكُلُونَ ٣٣ وَجَعَلۡنَا فِيهَا جَنَّٰتٖ مِّن نَّخِيلٖ
وَأَعۡنَٰبٖ وَفَجَّرۡنَا فِيهَا مِنَ ٱلۡعُيُونِ ٣٤ لِيَأۡكُلُواْ مِن ثَمَرِهِۦ
وَمَا عَمِلَتۡهُ أَيۡدِيهِمۡۚ أَفَلَا يَشۡكُرُونَ ٣٥ سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِي
خَلَقَ ٱلۡأَزۡوَٰجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلۡأَرۡضُ وَمِنۡ أَنفُسِهِمۡ
وَمِمَّا لَا يَعۡلَمُونَ ٣٦ وَءَايَةٞ لَّهُمُ ٱلَّيۡلُ نَسۡلَخُ مِنۡهُ ٱلنَّهَارَ
فَإِذَا هُم مُّظۡلِمُونَ ٣٧ وَٱلشَّمۡسُ تَجۡرِي لِمُسۡتَقَرّٖ لَّهَاۚ
ذَٰلِكَ تَقۡدِيرُ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ٣٨ وَٱلۡقَمَرَ قَدَّرۡنَٰهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ
عَادَ كَٱلۡعُرۡجُونِ ٱلۡقَدِيمِ ٣٩ لَا ٱلشَّمۡسُ يَنۢبَغِي لَهَآ أَن تُدۡرِكَ
ٱلۡقَمَرَ وَلَا ٱلَّيۡلُ سَابِقُ ٱلنَّهَارِۚ وَكُلّٞ فِي فَلَكٖ يَسۡبَحُونَ ٤٠

**(28) Și Noi nu am avut nevoie de o armată de
îngeri coborâtă din cer pentru a-i nimici pe cei din
neamul lui, care l-a considerat mincinos și l-a ucis
pe el. Porunca pogorâtă asupra lor a fost mult mai
ușoară pentru Noi decât aceasta. Și Noi am hotărât
ca nimicirea lor să fie printr-un strigăt coborât din
cer, ci nu prin pogorârea îngerilor pedepsei.
(29) Și nu a fost povestea nimicirii neamului său
decât un singur strigăt pe care Noi l-am trimis
asupra lor și iată-i căzuți la pământ [fără viață],
fără a mai rămâne din ei nimic. Pilda lor este
asemenea unui foc ce era aprins, dar mai apoi s-a
stins și nu a mai rămas în urma lui nimic. (30) Și de
ce remușcări și de ce pierzanie vor avea parte robii
Mei cei mincinoși în Ziua Judecății, atunci când
ei vor vedea chinul. Și aceasta pentru că, în viața
lumească, nu le-a venit lor niciun trimis de la Allah
fără ca ei să nu-l batjocorească și să nu-l ia în
derâdere! Și astfel, pedeapsa lor va fi remușcarea
și regretul în Ziua Judecății, datorită nelegiuirilor
săvârșite de ei față de Allah.
(31) Oare nu au văzut acești mincinoși batjocoritori
o lecție în cele petrecute neamurilor de mai
înainte de ei?! Cei ce s-au petrecut și nu se vor mai
întoarce la viața lumească niciodată, și care au
fost purtați către faptele mai înainte săvârșite de
ei, și pentru care vor fi răsplătiți de către Allah?!
(32) Și nu există nicio națiune care să nu fie adusă
la Noi în Ziua Judecății, după învierea oamenilor
săi, pentru ca Noi să-i răsplătim pentru faptele lor.
(33) Și un semn pentru cei ce tăgăduiesc adevărul
învierii este acest pământ uscat și sterp, peste care
Noi am pogorât din cer ploaia și am făcut să răsară
pe el felurite soiuri de plante, și am scos din el diverse soiuri de grâne, din care să mănânce oamenii. Și tot astfel, Cel
care a înviat acest pământ prin pogorârea ploii și ivirea plantelor, este cu putere întru a readuce morții la viață și a-i
învia. (34) Și Noi facem pe acest pământ, asupra căruia am pogorât ploaia, grădini de palmieri și viță de vie, și facem
să țâșnească din el izvoare din care acestea să fie udate. (35) Pentru ca oamenii să mănânce din roadele acestor grădini,
cu care Allah i-a binecuvântat, fără a avea ei vreo putere asupra lor. Oare nu-I vor fi ei mulțumitori lui Allah pentru
binecuvântările Sale, prin adorarea numai a Lui, Unicul, și credința în profeții Săi?! (36) Preasfânt și Preaînalt este
Allah, Cel care a creat în perechi – partea bărbătească și partea femeiască-soiurile de plante și arbori și sufletele, ca
și creațiile Sale, de pe uscat și din ape, precum și altele dintre acestea pe care oamenii nu le cunosc.
(37) Și un semn pentru oameni în privința Unicității lui Allah este și acela că noi facem să dispară lumina prin sfârșirea
zilei și venirea nopții, atunci când tragem din ea ziua, și aducem întunecimea, după plecarea zilei, și oamenii sunt
cuprinși de întuneric. (38) Și un alt semn pentru ei întru susținerea Unicității lui Allah este și Soarele care aleargă către
un sălaș a cărui rânduială este știută de Allah, și pe care el nu-l ocolește. Aceasta este rânduiala Celui Atotputernic,
pe care nimeni nu Îl poate învinge, și Atoateștiutor, Căruia nimic din ceea ce le privește pe făpturile Sale nu îi rămâne
ascuns! (39) Și un semn ce probează Unicitatea Sa, Preaslăvitul, este și Luna, căreia Noi i-am orânduit faze, începând
de la a arata ca fiind subțire, pentru ca mai apoi să crească și iar să scadă, până ce devine asemenea unui ciorchine
de palmier încovoiat, bătrân, în delicatețea, arcuirea, paloare și vechimea sa. (40) Iar semnele soarelui, lunii, nopții și
zilei sunt rânduite prin orânduirea lui Allah, și ele nu depășesc limitele ce le-au fost rânduite lor. Nici Soarele nu poate
ajunge Luna, pentru a-i schimba traiectoria și a face să dispară lumina sa, și nici noaptea nu poate să o ia înaintea
zilei și să între peste aceasta înainte de a se termina timpul ei. Și toate aceste creații supuse, precum și celelalte planete
și galaxii, au traiectoriile lor bine stabilite, orânduite și protejate de către Allah.**

Dintre pildele acestor versete: 1 - Ce înjosit este omul în fața lui Allah, atunci când nu I se supune, și ce înnobilat este de către El, atunci când urmează porunca Sa. 2 - Dintre semnele ce susțin învierea se numără și învierea pământului cel arid prin încolțirea plantelor verzi și a ieșirii din ele a grânelor. 3 - Printre evidențele Unicității lui Allah se numără și crearea [tuturor] făpturilor existente în cer și pe pământ și supunerea lor printr-o rânduială [divină].

وَءَايَةٞ لَّهُمۡ أَنَّا حَمَلۡنَا ذُرِّيَّتَهُمۡ فِي ٱلۡفُلۡكِ ٱلۡمَشۡحُونِ ٤١ وَخَلَقۡنَا
لَهُم مِّن مِّثۡلِهِۦ مَا يَرۡكَبُونَ ٤٢ وَإِن نَّشَأۡ نُغۡرِقۡهُمۡ فَلَا صَرِيخَ لَهُمۡ
وَلَا هُمۡ يُنقَذُونَ ٤٣ إِلَّا رَحۡمَةٗ مِّنَّا وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٖ ٤٤ وَإِذَا
قِيلَ لَهُمُ ٱتَّقُواْ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيكُمۡ وَمَا خَلۡفَكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ
٤٥ وَمَا تَأۡتِيهِم مِّنۡ ءَايَةٖ مِّنۡ ءَايَٰتِ رَبِّهِمۡ إِلَّا كَانُواْ عَنۡهَا
مُعۡرِضِينَ ٤٦ وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ أَنفِقُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ قَالَ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنُطۡعِمُ مَن لَّوۡ يَشَآءُ ٱللَّهُ أَطۡعَمَهُۥٓ إِنۡ
أَنتُمۡ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٤٧ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ إِن كُنتُمۡ
صَٰدِقِينَ ٤٨ مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ تَأۡخُذُهُمۡ وَهُمۡ
يَخِصِّمُونَ ٤٩ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ تَوۡصِيَةٗ وَلَآ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِمۡ
يَرۡجِعُونَ ٥٠ وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ ٱلۡأَجۡدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمۡ
يَنسِلُونَ ٥١ قَالُواْ يَٰوَيۡلَنَا مَنۢ بَعَثَنَا مِن مَّرۡقَدِنَاۜۗ هَٰذَا مَا وَعَدَ سكتة لطيفة على الألف
ٱلرَّحۡمَٰنُ وَصَدَقَ ٱلۡمُرۡسَلُونَ ٥٢ إِن كَانَتۡ إِلَّا صَيۡحَةٗ
وَٰحِدَةٗ فَإِذَا هُمۡ جَمِيعٞ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُونَ ٥٣ فَٱلۡيَوۡمَ لَا تُظۡلَمُ
نَفۡسٞ شَيۡـٔٗا وَلَا تُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٥٤

41 Și un alt semn pentru ei cu privire la Unicitatea lui Allah și a binecuvântărilor trimise supușilor Săi este și aceea că El i-a purtat pe ei pe ape și a salvat de potop oameni din timpul lui Noe, într-o corabie încărcată cu făpturi ale lui Allah, în care El a adunat câte o pereche din fiecare rasă.
42 Și, de asemenea, un semn pentru ei întru susținerea Unicității lui Allah și a binecuvântărilor pogorâte asupra supușilor Săi, este și aceea că Noi le-am făcut lor și alte mijloace de a se deplasa, asemenea corabiei lui Noe.
43 Și de am voi Noi să-i înecăm, i-am îneca, căci ei nu ar mai avea pe nimeni care să le sară în ajutor, și nici nu ar mai avea vreun ajutor care să-i salveze, dacă s-ar îneca prin porunca și rânduiala Noastră.
44 Decât dacă Noi ne vom îndura de ei prin salvarea lor de la înec și întoarcerea lor [la mal], lăsându-i să se bucure de binecuvântările Noastre pentru un timp prestabilit, pe care nu îl vor putea depăși. Și poate că astfel ei vor lua aminte și vor crede.
45 Și dacă acestor politeiști ce neagă credința cea adevărată li se zice: "Luați aminte și temeți-vă de cele spre care voi vă îndreptați în Viața de Apoi și de încercările ei, și temeți-vă și de ceea ce este în urma voastră în viața lumească, poate că Allah va pogorî asupra voastră îndurare!" Însă ei nu au urmat cele ce li se prescriau, ci le-au respins, îndepărtându-se de la acestea, fără băgare de seamă.
46 Și de fiecare data când acestor politeiști îndărătnici le-au venit semne indicând Unicitatea lui Allah și exclusivitatea dreptului Său de a fi adorat, ei s-au îndepărtat de ele cu nepăsare.
47 Și dacă li se zice acestor îndărătnici: "Ajutați-i pe cei săraci și nevoiași din cele cu care Allah v-a înzestrat pe voi!", ei le spun tăgăduitori acelora care cred: "Oare să-l hrănim noi pe acela pe care, dacă Allah ar voi, l-ar hrăni? Noi nu încălcăm Voia Sa, iar voi, o, dreptcredincioșilor, nu sunteți decât într-o greșeală vădită și prea mult îndepărtați de la adevăr!"
48 Și necredincioșii spun, tăgăduind învierea și excluzând posibilitatea producerii acesteia: „Și când va avea loc această înviere, dacă voi, o, dreptcredincioșilor, sunteți sinceri atunci când susțineți că aceasta se va produce?!"
49 Însă cei ce tăgăduiesc învierea, excluzând posibilitatea producerii ei, nu au a aștepta decât un singur strigăt, atunci când se va sufla pentru prima oară în trâmbiță. Iar acest strigăt îi va apuca pe ei, în vreme ce ei se vor afla în treburile lor lumești, vânzând, cumpărând, irigând pământul, păstorind, precum și în plinirea altora dintre treburile lor.
50 Și atunci când vor fi surprinși de acest strigăt, ei nu vor mai putea să se sfătuiască și nici să se îndemne unii pe alții, și nici să se întoarcă la casele și familiile lor; ci vor muri cu toții în împrejurările în care ei vor fi prinși.
51 Și când se va sufla în trâmbiță cea de-a doua oară, pentru înviere, îi vei vedea pe ei toți ieșind din mormintele lor, grăbindu-se către Domnul lor, pentru judecată și răsplată.
52 Atunci acești necredincioși mincinoși, ce au tăgăduit învierea, vor spune cu regret: „Vai, ce pierdere pentru noi! Cine ne-a sculat pe noi din mormintele noastre?!" Și se va răspunde întrebării lor: „Aceasta este ceea ce a făgăduit Allah, și nu este îndoială că făgăduința Lui se împlinește, iar trimișii au fost sinceri în cele pe care le-au transmis despre Domnul lor."
53 Învierea din morminte nu va fi decât o urmare a celei de-a doua suflări în trâmbiță, și iată că toate creaturile vor fi aduse la Noi pentru judecată, în Ziua Învierii.
54 Și în Ziua aceea judecata va fi făcută întru dreptate, și voi nu veți fi nedreptățiți, o, oameni, cu nimic, nici prin sporirea faptelor voastre rele și nici prin micșorarea faptelor voastre bune, ci veți fi răsplătiți pentru cele pe care le-ați plinit în viața lumească.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Dintre mijloacele de instruire de către Allah a robilor Săi se numără și aceea că El le-a dat lor semne din care să deducă ceea ce este benefic pentru ei în religia lor, cât și în viața lor de zi cu zi. 2 - Allah Preaînaltul îi întărește pe robii Săi și le dă acestora puterea necesară pentru a împlini cea ce li se poruncește și a se îndepărta de cele care le sunt oprite; iar dacă ei s-au delasat de cele ce li se poruncesc, aceasta nu a fost decât rezultatul propriei lor alegeri. 3 - În Ziua Judecății, oamenilor credinței li se va dezvălui din îndurarea Domnului lucruri minunate pe care mințile lor nici nu le pot imagina.

إِنَّ أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ ٱلۡيَوۡمَ فِي شُغُلٖ فَٰكِهُونَ ٥٥ هُمۡ وَأَزۡوَٰجُهُمۡ
فِي ظِلَٰلٍ عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔونَ ٥٦ لَهُمۡ فِيهَا فَٰكِهَةٞ
وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ٥٧ سَلَٰمٞ قَوۡلٗا مِّن رَّبّٖ رَّحِيمٖ ٥٨ وَٱمۡتَٰزُواْ
ٱلۡيَوۡمَ أَيُّهَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٥٩ ۞أَلَمۡ أَعۡهَدۡ إِلَيۡكُمۡ يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ ربع الحزب ٤٥
أَن لَّا تَعۡبُدُواْ ٱلشَّيۡطَٰنَۖ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٞ ٦٠ وَأَنِ
ٱعۡبُدُونِيۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ٦١ وَلَقَدۡ أَضَلَّ مِنكُمۡ
جِبِلّٗا كَثِيرًاۖ أَفَلَمۡ تَكُونُواْ تَعۡقِلُونَ ٦٢ هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِي
كُنتُمۡ تُوعَدُونَ ٦٣ ٱصۡلَوۡهَا ٱلۡيَوۡمَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ ٦٤
ٱلۡيَوۡمَ نَخۡتِمُ عَلَىٰٓ أَفۡوَٰهِهِمۡ وَتُكَلِّمُنَآ أَيۡدِيهِمۡ وَتَشۡهَدُ أَرۡجُلُهُم
بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ٦٥ وَلَوۡ نَشَآءُ لَطَمَسۡنَا عَلَىٰٓ أَعۡيُنِهِمۡ
فَٱسۡتَبَقُواْ ٱلصِّرَٰطَ فَأَنَّىٰ يُبۡصِرُونَ ٦٦ وَلَوۡ نَشَآءُ لَمَسَخۡنَٰهُمۡ
عَلَىٰ مَكَانَتِهِمۡ فَمَا ٱسۡتَطَٰعُواْ مُضِيّٗا وَلَا يَرۡجِعُونَ
٦٧ وَمَن نُّعَمِّرۡهُ نُنَكِّسۡهُ فِي ٱلۡخَلۡقِۚ أَفَلَا يَعۡقِلُونَ ٦٨
وَمَا عَلَّمۡنَٰهُ ٱلشِّعۡرَ وَمَا يَنۢبَغِي لَهُۥٓۚ إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ وَقُرۡءَانٞ مُّبِينٞ
٦٩ لِّيُنذِرَ مَن كَانَ حَيّٗا وَيَحِقَّ ٱلۡقَوۡلُ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ٧٠

55 În Ziua Judecății, locuitorii Raiului vor fi prea ocupați pentru a se mai gândi și la alții, datorită binecuvântărilor veșnice și a marei izbânzi pe care ei le vor întâlni, și ei se vor bucura de acestea, fericiți. 56 Ei, împreună cu soațele lor, se vor desfăta, rezemați pe divanuri, în umbra Grădinii abundente. 57 În această Grădină ei vor avea roade felurite, precum struguri, smochine și rodii; și ei vor avea tot ce vor voi dintre plăceri și desfătări. Și tot ceea ce ei vor cere, vor primi. 58 Și peste toate acestea ei vor avea "Pace!", un cuvânt de la un Stăpân Îndurător cu ei. Și dacă El le-a urat lor „Pace!", pacea îi va împresura pe ei de peste tot, și ei vor fi fost salutați cu cel mai înalt salut, care nu poate fi de nici un altul întrecut. 59 Și li se va spune politeiștilor, în Ziua Judecății: „Voi separați-vă de dreptcredincioși, pentru că nu se cade ca ei să sălășluiască împreună cu voi, și pentru a se deosebi astfel răsplata voastră de răsplata lor, și atributele voastre de atributele lor. 60 Oare nu v-am sfătuit Eu și nu v-am poruncit vouă, prin vorbele trimișilor Mei, spunându-vă: „O, voi, fii ai lui Adam, să nu-l adorați pe Șeitan, prin săvârșirea necredinței și a păcătuirii, căci Șeitan vă este vouă dușman învederat?" Și oare cum ar putea un om înțelept să se supună dușmanului său, a cărui vrăjmășie îi este evidentă?!

61 Și Eu v-am poruncit, o, fii, ai lui Adam, să Mă adorați pe Mine, Unicul, și să nu-Mi faceți Mie niciun asociat. Căci adorarea și supunerea numai față de Mine este drumul cel drept, ce va conduce către Mulțumirea Mea și intrarea în Paradis; însă voi nu urmați cele pe care Eu vi le-am recomandat și vi le-am poruncit. 62 Cu adevărat, Șeitan i-a rătăcit pe mulți dintre voi. Oare nu aveți voi minți care vă îndeamnă către supunerea și adorarea față de Domnul vostru, Unicul, Preaslăvitul, și care să vă avertizeze cu privire la supunerea față de Șeitan, cel care vă este vouă un dușman învederat?! 63 Acesta este Iadul care vi s-a promis vouă pentru necredința voastră în viața lumească, atunci când voi nu îl puteați vedea. Însă astăzi voi îl vedeți cu ochii voștri. 64 Intrați astăzi în el, în chinul vâltorii sale, pentru că în viața lumească voi nu ați crezut în Allah. 65 Astăzi Noi vom pecetlui gurile lor și ei vor deveni muți, fără a mai putea grăi pentru a nega necredința și păcătuirea în care s-au aflat. Și Ne vor grăi Nouă mâinile lor despre cele pe care ele le-au plinit în viață lumească, iar picioarele lor vor face mărturie pentru păcatele pe care ei le-au dobândit și spre care au purces. 66 Și de Noi am voi să facem să dispară vederea lor, am face-o să dispară, și astfel ei nu ar mai putea vedea. Și chiar de ei s-ar întrece astfel către pod [as-Sirat] pentru a trece peste el către Paradis, oare cum ar putea ei să-l treacă, de vreme ce ei sunt nevăzători?! 67 Și de Noi am voi să schimbăm făptura lor și statura lor dreaptă, sprijinită pe picioarele lor, Noi am schimba-o și i-am face pe ei neclintiți pe picioarele lor și ei n-ar mai putea astfel să se miște din locul lor și nici să meargă înainte, și nici să se întoarcă înapoi.

68 Și celui căruia Noi îi dăm o viață lungă, prin sporirea vârstei sale, pe acela Noi îl întoarcem în slăbiciune. Oare ei nu gândesc cu mințile lor, și nu pricep că această casă nu este casa în care ei vor rămâne și nici casa veșniciei, și că Viața de Apoi este, de fapt, casa cea veșnică. 69 Și Noi nu l-am învățat pe Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) poezia, și nici nu i s-ar fi cuvenit lui aceasta, întrucât ea nu stă în natura lui și nici nu este o expresie a caracterului lui, pentru a putea fi adevărată astfel afirmația voastră precum că el ar fi poet. Și ceea ce Noi l-am învățat pe el nu este decât o îndemnare și un Coran limpede pentru cei care cugetă asupra lui.

70 Pentru a-l preveni pe cel a cărui inimă este vie, luminată și clar văzătoare, căci acesta este cel care trage foloase. Și pentru ca pedeapsa sa să devină dreptă asupra necredincioșilor, de vreme ce au fost ridicate împotriva lor argumente elocvente prin ajungerea la ei a chemării lor [la Allah]. Astfel, ei nu vor mai avea niciun pretext pe care l-ar putea invoca pentru necredința lor.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Oamenii Paradisului se vor bucura de toate cele pe care sufletele le poftesc, prin care ochii se bucură și se veselesc, și care sunt dorite de cei ce râvnesc. 2 - Cel care are o inimă dreaptă este cel care se curățește prin Coran și sporește întru știință și fapte bune prin acesta.**

3 - Membrele corpului vor depune mărturie împotriva omului în Ziua Judecății.

أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا خَلَقۡنَا لَهُم مِّمَّا عَمِلَتۡ أَيۡدِينَآ أَنۡعَٰمٗا فَهُمۡ لَهَا
مَٰلِكُونَ ٧١ وَذَلَّلۡنَٰهَا لَهُمۡ فَمِنۡهَا رَكُوبُهُمۡ وَمِنۡهَا يَأۡكُلُونَ
٧٢ وَلَهُمۡ فِيهَا مَنَٰفِعُ وَمَشَارِبُۚ أَفَلَا يَشۡكُرُونَ ٧٣ وَٱتَّخَذُواْ
مِن دُونِ ٱللَّهِ ءَالِهَةٗ لَّعَلَّهُمۡ يُنصَرُونَ ٧٤ لَا يَسۡتَطِيعُونَ
نَصۡرَهُمۡ وَهُمۡ لَهُمۡ جُندٞ مُّحۡضَرُونَ ٧٥ فَلَا يَحۡزُنكَ قَوۡلُهُمۡۘ
إِنَّا نَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعۡلِنُونَ ٧٦ أَوَلَمۡ يَرَ ٱلۡإِنسَٰنُ أَنَّا
خَلَقۡنَٰهُ مِن نُّطۡفَةٖ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٞ مُّبِينٞ ٧٧ وَضَرَبَ لَنَا
مَثَلٗا وَنَسِيَ خَلۡقَهُۥۖ قَالَ مَن يُحۡيِ ٱلۡعِظَٰمَ وَهِيَ رَمِيمٞ ٧٨
قُلۡ يُحۡيِيهَا ٱلَّذِيٓ أَنشَأَهَآ أَوَّلَ مَرَّةٖۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلۡقٍ عَلِيمٌ
٧٩ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلشَّجَرِ ٱلۡأَخۡضَرِ نَارٗا فَإِذَآ أَنتُم
مِّنۡهُ تُوقِدُونَ ٨٠ أَوَلَيۡسَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ
بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يَخۡلُقَ مِثۡلَهُمۚ بَلَىٰ وَهُوَ ٱلۡخَلَّٰقُ ٱلۡعَلِيمُ ٨١
إِنَّمَآ أَمۡرُهُۥٓ إِذَآ أَرَادَ شَيۡـًٔا أَن يَقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٨٢
فَسُبۡحَٰنَ ٱلَّذِي بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيۡءٖ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٨٣

آياتها ١٨٢ سُورَةُ الصَّافَّاتِ ترتيبها ٣٧

(71) Oare ei nu văd că Noi le-am făcut lor vite, pe care le stăpânesc și pe care le folosesc după cum le este benefic lor?

(72) Și le-am făcut lor supuse și ascultătoare lor, și pe unele dintre ele le folosesc pentru călărie sau pentru purtarea greutăților, iar din carnea altora se înfruptă și mănâncă.

(73) Și de la ele mai au și alte foloase, în afara călăriei și a consumării cărnii lor, precum folosirea lânii, a pufului, a părului sau valorii [prețului] lor. Și din ele ei fac așternuturi și haine, și ele sunt o sursă de la care iau lapte, spre consum. Și oare ei nu Îi vor aduce mulțumire lui Allah, Cel care le-a dăruit toate aceste binecuvântări, precum și altele asemenea lor?!

(74) Politeiștii au luat în locul lui Allah alți zei, pe care îi adoră, în nădejdea că aceștia îi vor ajuta și îi vor salva de pedeapsa lui Allah.

(75) Acești idoli, însă, pe care ei și i-au luat drept dumnezei, nu se pot ajută nici pe înșiși și nici pe cei care i-au adorat fără de Allah. Și ei, împreună cu idolii lor, vor fi aduși pedepsei, fiecare dintre ei lepădându-se de celălalt.

(76) Și să nu te mâhnească pe tine, o, tu, profetule, vorbele lor, atunci când spun: „Tu nu ești un trimis [de la Allah]!" sau „Tu ești un poet!", precum nici altele dintre acuzațiile lor! Noi știm atât ceea ce ei țin ascuns dintre acestea, precum și ceea ce ei fac public, și nimic din acestea nu Ne rămân ascunse și îi vom răsplăti pentru ele.

(77) Oare nu se gândește omul care tăgăduiește învierea de după moarte că Noi l-am creat pe el dintr-o picătură, apoi a parcurs el diverse faze, până ce a fost născut și crescut, apoi el a devenit tare dușmănos și certăreț. Oare nu vede el toate acestea pentru a se lăsa călăuzit prin ele către credința în venirea învierii?!

(78) Acest necredincios este ignorant și neștiutor atunci când, împotriva posibilității învierii, ne dă nouă pilda oaselor putrezite, spunând: „Cine le va da lor viață din nou?", în vreme ce el uită crearea lui cea dintâi din neant.

(79) Spune-le, o, tu, Muhammed: „Va da viață acestor oase putrezite Cel care le-a creat pe ele prima oară. Căci El nu este în imposibilitatea de a le reda viață. Și El, Preaslăvitul, este bine știutor al întregii creații și nimic din aceasta nu îi rămâne Lui ascuns!
(80) Acela care v-a făcut vouă, o, oameni, din pomul verde și proaspăt, un foc pe care voi îl scoateți și îl aprindeți. Iar Cel care a avut puterea asocierii a două lucruri opuse – umiditatea sevei din pomul înverzit, și focul aprins din el-este cu putere să învie și morții.

(81) Oare Cel care a creat cerurile și pământul, în măreția lor, nu are puterea de a-i readuce pe morți la viață? Ba da! El este cu putere peste aceasta și El este Creatorul desăvârșit a tot și a toate, și Cel Atoateștiutor în privința lor, nimic din ceea ce le privește nerămânându-i ascuns!
(82) Cu adevărat, porunca lui Allah Preaslăvitul, dacă voiește un lucru, nu este decât aceea de a-i spune lui "Fii" și ceea ce El voiește ia ființă. Și dintre cele voite de El este și aceea de a da viață, și a da moartea, și a învia din nou, precum și altele.

(83) Preaslăvit și Preasfânt este Allah, deasupra neputinței pe care i-o atribuie politeiștii. Căci El este Cel ce deține stăpânirea tuturor lucrurilor și El acționează în privința acestora întocmai după cum El voiește! În Mâna lui se află cheile tuturor lucrurilor, și la El, Unicul, veți fi aduși în Viața de Apoi și vă va răsplăti pentru faptele voastre!

Dintre pildele acestor versete: 1 - Din harul lui Allah asupra oamenilor și prin binecuvântarea Sa face parte și aceea că El le-a supus lor diverse animale, pentru obținerea de pe urma lor a diverse beneficii.

2 - Multitudinea evidențelor logice cu privire la Ziua Judecății și respingerea acestora de către politeiști.

3 - Dintre atributele lui Allah Preaînaltul se numără și acela că Știința Sa cuprinde toate creațiile Sale, în toate stările lor și în orice timp. Și El știe ceea ce pământul mistuie din trupurile celor morți, precum și ceea ce rămâne din acestea, și El le știe pe cele vădite, precum și pe cele ascunse.

Surat As-Saffat

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Detașarea și înălțarea lui Allah deasupra a tot ceea ce politeiștii Îi asociază, precum și combaterea supozițiilor acestora cu privire la îngeri și djinni.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Allah a jurat pe îngerii care, în adorarea lor, stau înșirați în rânduri.
(2) Și a jurat și pe îngerii care împing norii și îi conduc acolo unde Allah voiește ca ei să coboare.
(3) Și a jurat și pe îngerii care recită Cuvântul lui Allah. (4) „Ca Cel adorat de voi întru dreptate, o, oameni, este unul singur, fără a avea pe nimeni asociat, iar acesta este Allah. (5) Stăpânul cerurilor și Stăpânul pământului și Stăpânul celor dintre ele, și Stăpânul Soarelui întru răsărit și întru apus, de-a lungul întregului an.” (6) Cu adevărat, Noi am împodobit cerul cel mai apropiat de pământ cu frumoasa podoabă a stelelor, care-i apar privitorului asemenea nestematelor strălucitoare.
(7) Și cu stele care-l lovesc, Noi am protejat cerul vieții lumești de fiece șeitan răzvrătit, ce a ieșit de sub supunerea față de Allah. (8) Acești șeitani nu vor putea astfel să-i audă pe îngerii din cer, dacă discută despre cele pe care Domnul lor le revelează lor din legi și hotărâri, și ei vor fi loviți cu pietre aprinse din toate părțile. (9) Pentru a fi alungați și îndepărtați de la ascultarea lor; iar în Viața de Apoi ei vor avea parte de un chin dureros și veșnic, fără de sfârșit. (10) Afară de acela dintre șeitani care a reușit să perceapă un cuvânt din cele pe care le discută între ei îngerii și circulă între ei, și care nu a fost cunoscut încă de către oamenii de pe pământ. Acesta este urmărit de o stea căzătoare, lucitoare, care-l va mistui pe el. Și este posibil ca el să fi transmis deja acest cuvânt din tainele necunoscutului celor asemenea lui, înainte ca el să fi fost mistuit de steaua căzătoare, și astfel acest cuvânt să ajungă la un ghicitor, împreună cu care el îi va minți pe oameni, cu încă o mie de alte minciuni. (11) Întreabă-i tu, o, Muhammed, pe acești necredincioși ce tăgăduiesc învierea: „Oare crearea lor este mai grea și au ei niște trupuri mai puternice și niște membre mai mari decât cei pe care i-am creat Noi în ceruri și pe pământ și decât îngerii?” Cu adevărat, Noi i-am făcut pe ei dintr-un lut lipicios. Și oare cum de tăgăduiesc ei învierea, de vreme ce ei sunt făpturi create din ceva atât de slab precum lutul cel lipicios?
(12) Dar tu te minunezi, o, Muhammed, de puterea lui Allah și de orânduirea de către El a tot ceea ce le privește pe creațiile Sale, și te miri de tăgăduirea de către politeiști a învierii, în vreme ce acești idolatrii, datorită puternicei lor tăgăduiri cu privire la înviere iau în derâdere cele pe care le spui despre aceasta.
(13) Și dacă acestor politeiști le este pomenită vreo învățătură, ei nu iau aminte la ea și nici nu trag vreun folos din aceasta, datorită împietririi inimilor lor. (14) Iar dacă ei au văzut vreun semn dintre miracolele profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care probează sinceritatea sa, exagerează în batjocura lor, arătându-se extrem de mirați. (15) Și zicând: „Cele aduse de Muhammed nu sunt decât o vrăjitorie învederată!
(16) Oare când vom muri și vom deveni țărână și niște oase putrezite împrăștiate, oare vom mai fi noi înviați după aceasta?! Cu adevărat, acesta este lucru imposibil de greu. (17) Și oare vor mai fi înviați și strămoșii noștri de mai de demult, care au murit mai înainte de noi?” (18) Spune-le, o, Muhammed, răspunzându-le: „Da, voi veți fi înviați după ce veți fi devenit țărână și niște oase putrezite, și vor fi înviați și strămoșii voștri de mai înainte. Și cu toții voi veți fi înviați, supuși și umili!” (19) Nu va fi decât numai un singur strigăt, la cea de-a două suflare în trâmbiță, și iată-i pe ei toți cum privesc teroarea Zilei Judecății, așteptând să vadă ce va face Allah cu ei.
(20) Și idolatrii care au tăgăduit învierea vor spune: „Vai de pierzania noastră! Aceasta este Ziua Judecății în care Allah îi răsplătește pe supușii Săi pentru faptele plinite în viața lumească!” (21) Și li se va zice lor: „Aceasta este Ziua Judecării între robii [lui Allah], pe care voi ați tăgăduit-o și ați considerat-o minciună în viața lumească!”
(22) (23) Și în acea Zi li se va spune îngerilor: „Adunați-i pe aceia care au fost nedrepți prin facerea de asociați lui Allah, precum și pe cei asemenea lor întru politeism și pe idolii pe care ei i-au adorat în afară de Allah; și arătați-le lor drumul către Iad și mânați-i pe el, căci aceasta este soarta lor. (24) Și socotiți-i pe ei înainte de a intra în Iad, căci ei trebuie trași la răspundere, apoi, după aceasta, conduceți-i către Foc!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Înfrumusețarea cerului vieții lumești cu stele are ca beneficiu, pe de-o parte împodobirea acestuia, iar pe de altă parte protecția de Șeitan cel răzvrătit. 2 - Confirmarea existenței As-Sirat, care este un pod întins peste Iad, pe care îl parcurg oamenii Raiului, și de pe care alunecă tălpile oamenilor Iadului [căzând în el].

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلصَّٰٓفَّٰتِ صَفّٗا ١ فَٱلزَّٰجِرَٰتِ زَجۡرٗا ٢ فَٱلتَّٰلِيَٰتِ ذِكۡرًا ٣ إِنَّ
إِلَٰهَكُمۡ لَوَٰحِدٞ ٤ رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَرَبُّ
ٱلۡمَشَٰرِقِ ٥ إِنَّا زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِزِينَةٍ ٱلۡكَوَاكِبِ ٦ وَحِفۡظٗا
مِّن كُلِّ شَيۡطَٰنٖ مَّارِدٖ ٧ لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى ٱلۡمَلَإِ ٱلۡأَعۡلَىٰ وَيُقۡذَفُونَ
مِن كُلِّ جَانِبٖ ٨ دُحُورٗاۖ وَلَهُمۡ عَذَابٞ وَاصِبٌ ٩ إِلَّا مَنۡ خَطِفَ
ٱلۡخَطۡفَةَ فَأَتۡبَعَهُۥ شِهَابٞ ثَاقِبٞ ١٠ فَٱسۡتَفۡتِهِمۡ أَهُمۡ أَشَدُّ خَلۡقًا أَم
مَّنۡ خَلَقۡنَآۚ إِنَّا خَلَقۡنَٰهُم مِّن طِينٖ لَّازِبِۭ ١١ بَلۡ عَجِبۡتَ وَيَسۡخَرُونَ
١٢ وَإِذَا ذُكِّرُواْ لَا يَذۡكُرُونَ ١٣ وَإِذَا رَأَوۡاْ ءَايَةٗ يَسۡتَسۡخِرُونَ ١٤
وَقَالُوٓاْ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ مُّبِينٌ ١٥ أَءِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا تُرَابٗا وَعِظَٰمًا
أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ ١٦ أَوَءَابَآؤُنَا ٱلۡأَوَّلُونَ ١٧ قُلۡ نَعَمۡ وَأَنتُمۡ دَٰخِرُونَ
١٨ فَإِنَّمَا هِيَ زَجۡرَةٞ وَٰحِدَةٞ فَإِذَا هُمۡ يَنظُرُونَ ١٩ وَقَالُواْ يَٰوَيۡلَنَا
هَٰذَا يَوۡمُ ٱلدِّينِ ٢٠ هَٰذَا يَوۡمُ ٱلۡفَصۡلِ ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ٢١
الحزب ٤٥ ۞ ٱحۡشُرُواْ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ وَأَزۡوَٰجَهُمۡ وَمَا كَانُواْ يَعۡبُدُونَ ٢٢ مِن دُونِ
ٱللَّهِ فَٱهۡدُوهُمۡ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلۡجَحِيمِ ٢٣ وَقِفُوهُمۡۖ إِنَّهُم مَّسۡـُٔولُونَ ٢٤

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ٢٥ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ٢٦ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ٢٧ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ٢٨
قَالُوا بَل لَّمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ٢٩ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُم مِّن سُلْطَانٍ
بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ٣٠ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ٣١
فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ٣٢ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
٣٣ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ٣٤ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ٣٥ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُو آلِهَتِنَا
لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ٣٦ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ٣٧ إِنَّكُمْ
لَذَائِقُو الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ٣٨ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
٣٩ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ٤٠ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ٤١
فَوَاكِهُ وَهُم مُّكْرَمُونَ ٤٢ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ٤٣ عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ
٤٤ يُطَافُ عَلَيْهِم بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ٤٥ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ
٤٦ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ٤٧ وَعِندَهُمْ قَاصِرَاتُ
الطَّرْفِ عِينٌ ٤٨ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ٤٩ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ
بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ٥٠ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ٥١

(25) Și li se va spune lor cu mustrare: „Ce-i cu voi de nu vă ajutați unii pe alții, așa cum vă sprijineați în viața lumească, și susțineați că idolii voștri vă vor fi izbânditori?!”
(26) Însă în acea Zi ei vor fi supuși poruncii lui Allah și umili. Nimeni nu va susține pe altcineva, datorită neputinței și neajunsurilor lor.
(27) Și se vor întoarce unul către celălalt acuzându-se unii pe alții și certându-se, atunci când nici acuzațiile și nici cearta nu vor mai fi de niciun folos.
(28) Și cei care au urmat altora, vor zice celor pe care i-au urmat: „Cu adevărat voi, mai mării noștri, ne-ați luat pe noi din direcția religiei și a adevărului și ați făcut să ne pară frumoasă necredința, facerea de asociați lui Allah și săvârșirea de păcate, și ne-ați depărtat pe noi, făcându-ne să urâm adevărul adus de profeți de la Allah.
(29) Dar cei care au fost urmați le vor răspunde celor care îi urmaseră: „Lucrurile nu stau așa cum voi pretindeți! Ci voi înșivă v-ați aflat în necredință și nu ați fost credincioși, ci voi ați fost mai degrabă tăgăduitori.
(30) Iar noi nu am avut nicio putere asupra voastră, o, voi, cei care ne-ați urmat, nici prin forță și nici prin subjugare, astfel încât să vă putem aduce pe voi întru necredință, facerea de asociați lui Allah și păcătuire; ci, dimpotrivă, voi ați fost un neam de nelegiuiți, ce au încălcat orice limită întru necredință și rătăcire.
(31) Așadar, s-a împlinit asupra noastră cât și a voastră făgăduința lui Allah și Cuvântul Său: „Voi umple Gheena cu tine și cu toți cei care te-au urmat pe tine!” [Coran, 38:85]. Și mai apoi noi vom gustă, fără îndoială, cele pe care Domnul nostru ni le-a făgăduit.
(32) Iar noi v-am chemat pe voi la necredință și rătăcire, pentru că și noi înșine am fost rătăciți de la calea călăuzirii!”
(33) Și, cu adevărat, atât cei care au urmat, cât și cei care au fost urmați, vor fi pedepsiți împreună în Ziua Judecății.
(34) Și așa cum acestora le-am dat Noi să guste chinul, tot astfel Noi facem și cu ceilalți nelegiuiți!
(35) Și atunci când, în viața lumească, li s-a zis acestor idolatri: „Nu există altă divinitate afară de Allah”, pentru ca ei să plinească cele pe care aceasta le impune și să se delase de tot ceea ce o contrazic, ei au refuzat să răspundă acestei chemări și supunerii față de ea, îngâmfându-se și arătând semețire față de adevăr.
(36) Și au spus, argumentând necredința lor: „Oare să ne delasăm noi de adorarea zeilor noștri pentru un poet nebun?", referindu-se prin vorbele lor pe profetul lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).
(37) Cu adevărat, ei nu au făcut decât să exagereze în clevetirile lor, căci profetul lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a fost nici nebun și nici poet, ci el a venit cu Coranul, chemând la credința în Unicitatea lui Allah și urmarea profetului Său. Și el a venit să adeverească cele aduse de la Allah de către trimișii de dinaintea sa, precum credința în Unicitatea lui Allah și confirmarea învierii Zilei de Apoi; și nu s-a opus întru nimic [mesajelor] acestora.
(38) Cu adevărat, o, voi, politeiștilor, în Ziua Judecății voi veți gusta chinul cel dureros, datorită necredinței voastre și pentru că i-ați acuzat de minciună pe profeți.
(39) Și voi nu veți fi răsplătiți, o, politeiștilor, decât pentru necredința voastră și păcatele săvârșite în viața lumească.
(40) Însă robii lui Allah cei dreptcredincioși, care au fost aleși de către Allah pentru adorarea Sa, și ei i-au fost devotați Lui întru aceasta, sunt cei care vor fi salvați de pedeapsă.
(41) Acei robi devotați vor avea parte de o îndestulare pe care Allah le-o va dărui lor, cunoscută pentru bunătatea, frumusețea și persistență ei.
(42) Și în această îndestulare ei vor avea fructe dintre cele mai bune pe care le-ar putea mânca și dintre cele pe care ei și le doresc. Și mai presus de aceasta, ei vor fi cinstiți prin ridicarea rangului lor în Paradis și prin posibilitatea de a privi la Fața cea Nobilă a lui Allah.
(43) Pe toate acestea le vor dobândi în Grădinile Fericirii veșnice, care nu se termină și nici nu dispar.
(44) Ei vor sta pe divanuri, așezate față în față, privind unii la alții.
(45) Și se vor perinda printre ei, cu pocale de băutură ce va fi limpede, asemenea unei ape curgătoare.
(46) Albă la culoare și gustoasă, pe deplin plăcută celor ce o beau.
(47) Aceasta nu este asemenea vinului din viață lumească. Nu va afecta mintea, îmbătând-o și nici nu va cauza durere de cap celui care îl va servi, și aceasta va fi o băutură bună și care nu afectează trupul și mintea.
(48) Și ei vor avea în Paradis fete neprihănite, cu ochii frumoși, care nu vor privi la nimeni altcineva în afară de soții lor.
(49) Ca și cum prin albiciunea culorii lor amestecată cu galben ar fi ouăle unei păsări bine păstrate [și protejate], de nicio mână atinse.
(50) Și unii dintre oaspeții Paradisului se vor întoarce către ceilalții, întrebându-se despre trecutul lor și cele petrecute de ei în viața lumească.
(51) Va zice unul dintre acei dreptcredincioși: „Eu am avut în viața lumească un prieten apropiat care tăgăduia învierea.”

Dintre pildele acestor versete: 1 - Motivul pedepsirii necredincioșilor este plinirea de fapte rele, precum facerea de asociați lui Allah și păcătuirea. 2 - Printre desfătările oferite oamenilor Paradisului se numără și aceea că ei au fost binecuvântați prin adunarea lor împreună și întâlnirea unora cu ceilalți, aceasta fiind o formă de desăvârșire a fericirii lor.

يَقُولُ أَءِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُصَدِّقِينَ ٥٢ أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا
لَمَدِينُونَ ٥٣ قَالَ هَلْ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ ٥٤ فَٱطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِى سَوَآءِ
ٱلْجَحِيمِ ٥٥ قَالَ تَٱللَّهِ إِن كِدتَّ لَتُرْدِينِ ٥٦ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّى
لَكُنتُ مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ ٥٧ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ٥٨ إِلَّا مَوْتَتَنَا
ٱلْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ٥٩ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ٦٠
لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ ٱلْعَٰمِلُونَ ٦١ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ
ٱلزَّقُّومِ ٦٢ إِنَّا جَعَلْنَٰهَا فِتْنَةً لِّلظَّٰلِمِينَ ٦٣ إِنَّهَا شَجَرَةٌ
تَخْرُجُ فِىٓ أَصْلِ ٱلْجَحِيمِ ٦٤ طَلْعُهَا كَأَنَّهُۥ رُءُوسُ ٱلشَّيَٰطِينِ
٦٥ فَإِنَّهُمْ لَءَاكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ ٦٦ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ
عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ٦٧ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى ٱلْجَحِيمِ ٦٨
إِنَّهُمْ أَلْفَوْا۟ ءَابَآءَهُمْ ضَآلِّينَ ٦٩ فَهُمْ عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمْ يُهْرَعُونَ ٧٠
وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ ٱلْأَوَّلِينَ ٧١ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِم
مُّنذِرِينَ ٧٢ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُنذَرِينَ ٧٣
إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ٧٤ وَلَقَدْ نَادَىٰنَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ
ٱلْمُجِيبُونَ ٧٥ وَنَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥ مِنَ ٱلْكَرْبِ ٱلْعَظِيمِ ٧٦

**52 Care îmi spunea tăgăduitor și batjocoritor:
„Oare tu, tovarăș al meu, ești dintre cei care cred
cu adevărat în înviere?" 53 Oare după ce vom fi
murit și vom fi devenit țărână și oase putrezite,
vom mai fi noi înviați pentru a fi răsplătiți pentru
faptele plinite în viața lumească? 54 Va zice
tovarășul sau cel dreptcredincios însoțitorilor săi
dintre locuitorii Raiului: „Priviți împreună cu
mine pentru a vedea – care va fi destinația acestui
tovarăș ce tăgăduia învierea?” 55 Și el va privi și
îl va vedea pe tovarășul său în mijlocul Iadului.
56 Și va zice: „[Jur] pe Allah! Aproape că m-ai
adus tu pieirii prin intrarea în Iad, o, prieten al
meu, prin chemarea ta la necredință și tăgăduirea
învierii! 57 Și de n-ar fi fost îndurarea lui Allah
asupra mea, prin călăuzire și îndrumarea Sa, eu
aș fi fost printre cei aduși chinului, precum ești tu!
Și atunci când a încheiat discuția cu tovarășul său
din Foc, s-a îndreptat pentru a vorbi cu tovarășul
său dintre locuitorii Raiului spunând: 58 Iar
noi, locuitorii Raiului nu vom muri. 59 Decât de
moartea noastră cea dintâi în viața lumeasca, și noi
vom fi veșnici în Paradis, și nu vom fi pedepsiți, așa
cum sunt chinuiți necredincioșii.” 60 Cu adevărat,
cele cu care ne-a răsplătit pe noi Domnul nostru,
prin intrarea în Paradis, sălășluirea veșnică în el
și protecția de Foc, reprezintă cea mai măreață
izbândă, pe care nicio altă izbândă nu ar putea-o
egala! 61 Pentru o astfel de răsplată măreață se
cuvine să se străduiască cei ce plinesc fapte bune,
căci acesta este un târg roditor. 62 Oare această
desfătare pe care Allah a pregătit-o pentru supușii
Săi cei aleși și devotați întru supunerea față de
El, este mai bună și are o poziție mai înaltă și mai
nobilă, sau pomul de Zaqqum care a fost blestemat
în Coran și este hrana necredincioșilor, ce nici nu-i îngrășa pe ei și nici nu le ține de foame?!
63 Noi am făcut acest pom o încercare pentru cei ce au fost nelegiuiți întru necredință și păcătuire, atunci când au
spus: „Cu adevărat, pomii sunt mistuiți de foc, și nu e posibil astfel ca un pom să crească în el [în foc].”
64 Cu adevărat, pomul de Zaqqum este un pom cu o origine îngrozitor de rea, căci el iese tocmai din fundul
Iadului. 65 Rodurile pe care acesta le dă sunt îngrozitor de urâte la înfățișare, asemenea unor capete de șeitani.
Iar înfățișarea neplăcută este un indiciu al urâțeniei a ceea ce este în interior, ceea ce înseamnă că rodul său are,
de asemenea, și un gust îngrozitor de rău și urât. 66 Iar necredincioșii vor mânca din rodurile lui dezgustătoare și
amare, umplându-și cu ele pântecele goale. 67 Apoi, după ce ei vor manca din acestea, li se va da să bea un amestec
rău și clocotitor. 68 Apoi ei vor fi întorși către chinul Iadului, fiind purtați dintr-un chin către altul. 69 Aceşti
necredincioși i-au aflat pe părintii lor rătăciți de la calea călăuzirii, și ei i-au urmat pe aceștia orbește, ci nu în
virtutea vreunor argumente. 70 Și ei pășesc grăbiți pe urmele strămoșilor lor. 71 Căci cei mai mulți dintre cei
de mai înainte de ei au fost rătăciți, o, profetule, și neamul tău nu este primul popor care s-a rătăcit. 72 Noi am
trimis acestor popoare de înaintași profeți pentru a-i preveni în privința pedepsei lui Allah, însă ei nu au crezut.
73 Așadar, privește, o, tu, profetule, care a fost sfârșitul popoarelor pe care i-au prevenit profeții lor, însă ei nu i-au
ascultat. Cu adevărat, sfârșitul lor a fost Focul în care vor rămâne veșnic, datorită necredinței lor și a considerării
profeților drept mincinoși. 74 În afară de cei pe care Allah i-a ales pentru a crede în El, căci ei sunt cei care sunt
salvați de chinul de care au parte acești mincinoși necredincioși. 75 Și ne-a chemat pe Noi profetul nostru Noe
(pacea fie asupra sa), atunci când s-a rugat împotriva poporului său care îl acuzase de a fi mincinos, iar Noi suntem
cei mai buni dintre cei care răspund, și Ne-am grăbit să împlinim ruga să împotrivă lor! 76 Și Noi l-am mântuit pe
el împreună cu familia lui și cu cei care au crezut împreună cu el, de nenorocirea căzută asupra neamului său și de
înecul în marele potop care a fost trimis asupra necredincioșilor poporului său.**

Dintre pildele acestor versete:

1 - Dobândirea desfătărilor Paradisului este cea mai măreață izbândă și pentru acest dar și binecuvântare se cuvine să se străduiască cei ce împlinesc fapte bune. 2 - Hrana oamenilor Iadului este rodul pomului Az-Zaqqum, al cărui fruct este amar, având un gust și un miros neplăcut, greu de înghițit și dureros de mâncat. 3 - Allah Preaînaltul a răspuns rugii lui Noe, prin nimicirea poporului său, și Allah este Cel mai bun dintre cei cărora li se cere și care răspund.

وَجَعَلۡنَا ذُرِّيَّتَهُۥ هُمُ ٱلۡبَاقِينَ ٧٧ وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ٧٨ سَلَٰمٌ
عَلَىٰ نُوحٖ فِي ٱلۡعَٰلَمِينَ ٧٩ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٨٠ إِنَّهُۥ
مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٨١ ثُمَّ أَغۡرَقۡنَا ٱلۡأٓخَرِينَ ٨٢ ۞ وَإِنَّ مِن
شِيعَتِهِۦ لَإِبۡرَٰهِيمَ ٨٣ إِذۡ جَآءَ رَبَّهُۥ بِقَلۡبٖ سَلِيمٍ ٨٤ إِذۡ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦ مَاذَا تَعۡبُدُونَ ٨٥ أَئِفۡكًا ءَالِهَةٗ دُونَ ٱللَّهِ تُرِيدُونَ
٨٦ فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٨٧ فَنَظَرَ نَظۡرَةٗ فِي ٱلنُّجُومِ ٨٨
فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٞ ٨٩ فَتَوَلَّوۡاْ عَنۡهُ مُدۡبِرِينَ ٩٠ فَرَاغَ إِلَىٰٓ ءَالِهَتِهِمۡ
فَقَالَ أَلَا تَأۡكُلُونَ ٩١ مَا لَكُمۡ لَا تَنطِقُونَ ٩٢ فَرَاغَ عَلَيۡهِمۡ ضَرۡبَۢا
بِٱلۡيَمِينِ ٩٣ فَأَقۡبَلُوٓاْ إِلَيۡهِ يَزِفُّونَ ٩٤ قَالَ أَتَعۡبُدُونَ مَا تَنۡحِتُونَ
٩٥ وَٱللَّهُ خَلَقَكُمۡ وَمَا تَعۡمَلُونَ ٩٦ قَالُواْ ٱبۡنُواْ لَهُۥ بُنۡيَٰنٗا فَأَلۡقُوهُ
فِي ٱلۡجَحِيمِ ٩٧ فَأَرَادُواْ بِهِۦ كَيۡدٗا فَجَعَلۡنَٰهُمُ ٱلۡأَسۡفَلِينَ ٩٨
وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهۡدِينِ ٩٩ رَبِّ هَبۡ لِي مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ
١٠٠ فَبَشَّرۡنَٰهُ بِغُلَٰمٍ حَلِيمٖ ١٠١ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ ٱلسَّعۡيَ قَالَ يَٰبُنَيَّ
إِنِّيٓ أَرَىٰ فِي ٱلۡمَنَامِ أَنِّيٓ أَذۡبَحُكَ فَٱنظُرۡ مَاذَا تَرَىٰۚ قَالَ يَٰٓأَبَتِ
ٱفۡعَلۡ مَا تُؤۡمَرُۖ سَتَجِدُنِيٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٠٢

ثلاثة أرباع الحزب ٤٥

(77) Și Noi i-am salvat doar pe familia lui și pe cei ce i-au urmat lui întru credință, și i-am înecat pe cei din neamul său care erau necredincioși.
(78) Și Noi i-am păstrat lui printre neamurile care i-au urmat această binecuvântare frumoasă, cu care îl elogiază pe el:
(79) „Pacea fie asupra lui Noe și ferit fie el de la a se spune despre el vreun rău în neamurile ce vor veni!" Ci, dimpotrivă, el va rămâne elogiat și prea bine și prea frumos amintit.
(80) Cu astfel de răsplată, cu care l-am dăruit Noi pe Noe (pacea fie asupra sa), îi răsplătim pe cei care plinesc ceea ce este bun în actele lor de adorare și supunere numai față de Allah, Unicul.
(81) Cu adevărat, Noe a fost unul dintre robii Noștri dreptcredincioși, care plinesc fapte bune întru supunerea față de Allah.
(82) Apoi i-am înecat Noi pe ceilalți în potopul pe care l-am trimis asupra lor, și nu a mai rămas niciunul dintre ei.
(83) Și, cu adevărat, și Avraam s-a aflat printre oamenii religiei sale, care au fost îndrumați către chemarea la credința în Unicitatea lui Allah.
(84) Și amintește-ți atunci când el a venit la Domnul său cu inimă curată de idolatrie, sfătuindu-i pe oamenii în privința lui Allah.
(85) Și când i-a zis tatălui său și neamului său de politeiști, mustrându-i: „Pe cine adorați voi fără de Allah?"
(86) Oare adorați acești idoli mincinoși afară de Allah?
(87) Și oare ce credeți voi, o, neam al meu, despre Stăpânul lumilor, atunci când voi Îl veți întâlni în vreme ce voi adorați pe altcineva în afară de El!? Și ce credeți că va face cu voi?!"
(88) Și Avraam a aruncat o privire spre stele, căutând un vicleșug pentru a nu mai merge împreună cu oamenii săi.
(89) Și a zis, încercând să evite ieșirea împreună cu oamenii săi la sărbătorirea idolilor lor: „Eu sunt bolnav!"
(90) Și ei l-au lăsat în urma lor și au plecat.
(91) Apoi el s-a îndreptat către zeii pe care ei îi adorau fără de Allah și le-a zis, luându-i în derâdere pe idoli: „Oare voi mâncați din mâncarea pe care idolatrii v-o pregătesc vouă?!"
(92) Ce e cu voi de nu vorbiți? Și nici nu răspundeți celui ce vă întreabă?!" Oare ceva asemenea acestora ar putea fi adorat în locul lui Allah?!
(93) Apoi, Avraam s-a năpustit asupra lor și i-a lovit cu mâna dreaptă, până ce i-a sfărâmat.
(94) Atunci, adoratorii idolilor au venit către el, în fugă.
(95) Avraam i-a întâmpinat cu fermitate și le-a zis, mustrându-i: „Oare vă închinați la niște idoli pe care voi înșivă îi ciopliți cu mâinile voastre, în loc să îl adorați numai pe Allah?!
(96) În vreme ce Allah Preaslăvitul este Cel care v-a creat pe voi, precum și faptele voastre și printre cele pe care voi le făptuiți sunt și acești idoli. Și El este Cel îndreptățit întru a fi adorat, Unicul, fără a-I face pe nimeni asociat.
(97) Iar atunci când s-au văzut în imposibilitatea de a-l combate cu argumente, ei au recurs la forță. Și s-au sfătuit între ei în privința a ceea ce ar trebui să facă cu Avraam. Au zis ei: „Înălțați pentru el un altar, umpleți-l cu vreascuri, aprindeți focul și apoi aruncați-l în el."
(98) Neamul lui Avraam a voit să viclenească împotrivă lui, nimicindu-l pentru a scăpa astfel de el; însă Noi i-am făcut pe ei pierzători, atunci când am făcut ca focul să fie pentru el rece și plăcut.
(99) Și a zis Avraam: "Eu mă îndepărtez de voi către Domnul meu, voi părăsi pământul neamului meu pentru a putea să-L ador pe El, iar Domnul meu mă va călăuzi către ceea ce este mai bun pentru mine, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.
(100) Doamne, dăruiește-mă pe mine cu un copil dreptcredincios, pentru a fi un sprijin pentru mine și alinare printre străini, departe de neamul meu.
(101) Și Noi am răspuns rugii sale și i-am binevestit cele ce îl vor fi bucurat pe el, atunci când i-am dat vestea bună a unui fiu ce va crește și va deveni blând, iar acest fiu este Ismail (pacea fie asupra sa).
(102) Și atunci când Ismail a ajuns flăcău, și a început să purceadă împreună cu tatăl său, Avraam a avut un vis, iar visul profeților este o formă de revelație. A zis Avraam, înștiințându-și fiul despre acest vis: „O, fiul meu! Eu am văzut în vis că te voi jertfi. Așadar, gândește-te și spune-mi ce crezi despre aceasta?" Iar Ismail i-a răspuns tatălui său, spunând: „O, tatăl meu! Fă așa după cum Allah ți-a poruncit întru jertfirea mea, căci mă vei afla pe mine printre cei răbdători și mulțumitori în fața poruncii lui Allah!"

Dintre pildele acestor versete:

1 - Printre formele binecuvântărilor pogorâte asupra lui Noe se numără și salvarea acestuia și a celor ce au crezut împreună cu el și, din urmașii acestuia, a fost făcută baza omenirii, a raselor și neamurilor, precum și baza persistenței, a perpetuării îndemnării frumoase și a bunei pomeniri.
2 - Faptele omului sunt create de către Allah și împlinite de către om, după libera sa alegere.
3 - Jertfa [care i-a fost certă de către Allah lui Avraam], așa după cum indică aceste versete și ordinea lor, este Ismail (pacea fie asupra sa); întrucât el este cel care i-a fost binevestit cel dintâi lui Avraam. În ceea ce-l privește însă pe Isaac (pacea fie asupra sa), acesta i-a fost binevestit după Ismail (pacea fie asupra sa).
4 - Vorbele lui Ismail: „Caci tu mă vei afla pe mine, cu voia lui Allah, dintre cei răbdători." reprezintă motivul îndrumării de către Allah a acestuia către răbdare, întrucât el a pus totul în grija lui Allah.

فَلَمَّآ أَسۡلَمَا وَتَلَّهُۥ لِلۡجَبِينِ ١٠٣ وَنَٰدَيۡنَٰهُ أَن يَٰٓإِبۡرَٰهِيمُ ١٠٤
قَدۡ صَدَّقۡتَ ٱلرُّءۡيَآۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٠٥ إِنَّ
هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡبَلَٰٓؤُاْ ٱلۡمُبِينُ ١٠٦ وَفَدَيۡنَٰهُ بِذِبۡحٍ عَظِيمٖ ١٠٧ وَتَرَكۡنَا
عَلَيۡهِ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ١٠٨ سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ ١٠٩ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي
ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١١٠ إِنَّهُۥ مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١١١ وَبَشَّرۡنَٰهُ
بِإِسۡحَٰقَ نَبِيّٗا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١١٢ وَبَٰرَكۡنَا عَلَيۡهِ وَعَلَىٰٓ إِسۡحَٰقَۚ
وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحۡسِنٞ وَظَالِمٞ لِّنَفۡسِهِۦ مُبِينٞ ١١٣ وَلَقَدۡ مَنَنَّا
عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ١١٤ وَنَجَّيۡنَٰهُمَا وَقَوۡمَهُمَا مِنَ ٱلۡكَرۡبِ
ٱلۡعَظِيمِ ١١٥ وَنَصَرۡنَٰهُمۡ فَكَانُواْ هُمُ ٱلۡغَٰلِبِينَ ١١٦ وَءَاتَيۡنَٰهُمَا
ٱلۡكِتَٰبَ ٱلۡمُسۡتَبِينَ ١١٧ وَهَدَيۡنَٰهُمَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ
١١٨ وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِمَا فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ١١٩ سَلَٰمٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ
وَهَٰرُونَ ١٢٠ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٢١ إِنَّهُمَا
مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٢٢ وَإِنَّ إِلۡيَاسَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٢٣
إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦٓ أَلَا تَتَّقُونَ ١٢٤ أَتَدۡعُونَ بَعۡلٗا وَتَذَرُونَ أَحۡسَنَ
ٱلۡخَٰلِقِينَ ١٢٥ ٱللَّهَ رَبَّكُمۡ وَرَبَّ ءَابَآئِكُمُ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٢٦

**(103) Și atunci când ei amândoi s-au supus lui
Allah și poruncii Sale, și-a pus Avraam fiul întins
pe-o parte, pentru a împlini porunca sacrificării
acestuia. (104) Și Noi l-am strigat pe Avraam în
vreme ce el era preocupat de sacrificarea fiului
său: „O, Avraam! (105) Prin intenția ta de a-ți
sacrifica fiul, tu ai împlinit vedenia pe care ai
văzut-o în visul tău! Și așa cum noi te-am răsplătit
pe tine prin îndepărtarea acestei imense încercări,
tot astfel îi răsplătim noi pe cei care săvârșesc bine
și îndepărtăm de la ei încercările și greutățile lor!”
(106) Cu adevărat, în aceasta s-a aflat o încercare
vădită, iar Avraam a ieșit învingător din ea.
(107) Și Noi l-am răscumpărat pe Ismail printr-un
berbec impunător, care să fie sacrificat în locul
lui.
(108) Și Noi am păstrat frumoasă elogierea a lui
Avraam de-a lungul neamurilor următoare.
(109) Ca un salut pentru el de la Allah și o rugă
pentru ispășirea sa de orice rău sau daună.
(110) Și așa cum l-am dăruit Noi pe Avraam cu
această răsplată, pentru supunerea sa față de
Allah, tot astfel îi răsplătim Noi și pe cei ce plinesc
fapte bune.
(111) Cu adevărat, Avraam a fost dintre robii Noștri
cei dreptcredincioși, care sunt loiali întru plinirea
celor pe care adorarea numai a lui Allah, Unicul,
le impune.
(112) Și Noi i-am vestit lui și un alt fiu care va
deveni un profet și un rob pios [al lui Allah], iară
acesta este Isaac; ca o răsplată pentru supunerea
sa [nestrămutată] față de Allah, atunci când i s-a
cerut să-l sacrifice pe Ismail, singurul său fiu.
(113) Și Noi am pogorât o binecuvântare de la Noi
asupra Sa și a fiului sau Isaac, și am sporit cele cu
care i-am binecuvântat pe ei. Și dintre aceste binecuvântări și sporirea numărului lor de copii. Și printre urmașii
acestora s-au aflat unii făcători de bine, supuși Domnului lor, iar alții ce s-au nedreptățit pe ei înșiși, prin necredința
și săvârșirea de păcate și nelegiuire. (114) Și Noi am pogorât harul Nostru asupra lui Moise și a fratelui sau Aaron,
dăruindu-le profeția. (115) Și i-am salvat pe ei doi, precum și neamul lor, fii lui Israel, de asuprirea lui Faraon și de înec.
(116) Și i-am susținut pe ei împotriva lui Faraon și a oștenilor săi, și ei au fost izbânditori asupra vrăjmașilor lor.
(117) Și Noi le-am dăruit lui Moise și fratelui sau Aaron Tora, o Carte deslușită de la Allah, în care nu există nicio
incertitudine. (118) Și i-am călăuzit pe ei către calea cea dreaptă și fără nicio întorsătură, iar aceasta este drumul
islamului, ce conduce către obținerea Mulțumirii Creatorului, Preaslăvitul. (119) Și Noi am păstrat pentru ei această
frumoasă elogiere și plăcută reamintire de-a lungul neamurilor următoare.
(120) Ca un frumos salut pentru ei de la Allah și ca elogiere a lor și ca o rugă pentru a fi feriți de orice rău.
(121) Și așa cum i-am răsplătit Noi pe Moise și pe Aaron cu această frumoasă răsplată, tot astfel îi răsplătim Noi și pe
cei care împlinesc bine întru supunerea față de Domnul lor. (122) Cu adevărat, Moise și Aaron au fost dintre supușii
Noștri ce au crezut în Allah și au plinit cele ce le-au fost prescrise lor.
(123) Și, cu adevărat, și Ilie a fost dintre cei trimiși de Domnul său și Allah l-a binecuvântat, făcându-l un mesager și
un profet. (124) Atunci când el a zis neamului său dintre fii lui Israel, la care el fusese trimis: „O, neam al meu! Oare
nu vă temeți voi de Allah, prin împlinirea poruncilor Sale, printre care credința în Unicitatea Sa, și depărtarea de
cele de la care El a oprit, precum aceea de a-I face asociați Lui?! (125) Oare îl adorați voi în locul lui Allah pe idolul
vostru Baal, și părăsiți adorarea lui Allah, a Cel Mai Bun Creator? (126) Iar Allah este Domnul vostru, care v-a creat
pe voi, precum și pe strămoșii voștri mai înainte de voi. El, Unicul, este Cel îndreptățit întru adorare, fără niciunul
dintre idolii [voștri] ce nu dețin nici vreun beneficiu și nici vreo daună [pentru voi].”**

Dintre pildele acestor versete: 1 - Cuvântul lui Allah „Și atunci când ei s-au supus” indică faptul că Avraam și Ismail (pacea fie asupra lor) se aflau în cea mai integră stare de supune față de porunca lui Allah Preaînaltul. 2 - Printre obiectivele Legii islamice se află și aceea de a-i elibera pe robii lui Allah de adorarea oamenilor. 3 - Elogierea frumoasă și buna reamintire sunt dintre binecuvântările pe care Allah le grăbește oferindu-le unora dintre supușii Săi cei dreptcredincioși în viața lumească.

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ١٢٧ إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ١٢٨
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى ٱلْءَاخِرِينَ ١٢٩ سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِلْ يَاسِينَ ١٣٠ إِنَّا
كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ١٣١ إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ
١٣٢ وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ١٣٣ إِذْ نَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ أَجْمَعِينَ
١٣٤ إِلَّا عَجُوزًا فِى ٱلْغَٰبِرِينَ ١٣٥ ثُمَّ دَمَّرْنَا ٱلْءَاخَرِينَ ١٣٦ وَإِنَّكُمْ
لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِم مُّصْبِحِينَ ١٣٧ وَبِٱلَّيْلِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٣٨ وَإِنَّ
يُونُسَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ١٣٩ إِذْ أَبَقَ إِلَى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ ١٤٠
فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ ٱلْمُدْحَضِينَ ١٤١ فَٱلْتَقَمَهُ ٱلْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ
١٤٢ فَلَوْلَآ أَنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلْمُسَبِّحِينَ ١٤٣ لَلَبِثَ فِى بَطْنِهِۦٓ إِلَىٰ يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ١٤٤ ۞ فَنَبَذْنَٰهُ بِٱلْعَرَآءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ١٤٥ وَأَنۢبَتْنَا الحِزْبُ ٤٦
عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَقْطِينٍ ١٤٦ وَأَرْسَلْنَٰهُ إِلَىٰ مِا۟ئَةِ أَلْفٍ أَوْ
يَزِيدُونَ ١٤٧ فَـَٔامَنُوا۟ فَمَتَّعْنَٰهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ١٤٨ فَٱسْتَفْتِهِمْ
أَلِرَبِّكَ ٱلْبَنَاتُ وَلَهُمُ ٱلْبَنُونَ ١٤٩ أَمْ خَلَقْنَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ إِنَٰثًا
وَهُمْ شَٰهِدُونَ ١٥٠ أَلَآ إِنَّهُم مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ١٥١ وَلَدَ
ٱللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ١٥٢ أَصْطَفَى ٱلْبَنَاتِ عَلَى ٱلْبَنِينَ ١٥٣

127 Însă ei l-au socotit pe el mincinos, și pentru aceasta ei vor fi aduşi la pedeapsă.
128 În afară de aceia din neamul său care au fost dreptcredincioși și sincer devotați întru adorarea lui Allah; căci aceștia sunt cei care au fost salvați de primirea pedepsei.
129 Și Noi am păstrat pentru el o frumoasă elogiere și o bună reamintire de-a lungul neamurilor următoare.
130 Ca un salut pentru Ilie de la Allah, și laudă.
131 Asemenea acestei frumoase răsplăți cu care l-am dăruit pe Ilie îi răsplătim Noi și pe supușii Noștri dreptcredincioși făcători de bine.
132 Și, cu adevărat, Ilie a fost dintre supușii noștri cei dreptcredincioși, cei cu adevărat pioși întru credință față de Domnul lor.
133 Și, cu adevărat, și Lot a fost dintre trimișii Noștri, pe care i-am trimis popoarelor lor, ca vestitori și prevenitori.
134 Și amintește-ți când Noi l-am salvat pe el împreună cu toată familia lui de pedeapsa trimisă asupra poporului său.
135 În afară de soața sa, care a fost o femeie cuprinsă de pedeapsa poporului ei, întrucât ea era necredincioasă, asemenea lor.
136 Apoi Noi i-am nimicit și pe cei care mai rămăseseră dintre oamenii care-l tăgăduiseră pe el, și nu crezuseră în cele cu care le-a venit.
137 Iar voi, o, neam al Meccăi, purcedeți chiar pe lângă casele lor, în peregrinările voastre către Sam, dimineața. 138 Și voi purcedeți chiar pe lângă casele lor, și seara. Oare voi nu pricepeți și nu luați aminte la cele ce li s-au întâmplat lor datorită minciunilor și necredinței lor, și a nelegiuirii căreia i-au dat curs, săvârșind ceea ce nimeni mai înainte de ei nu făptuise?!
139 Și, cu adevărat, și robul nostru Iona a fost dintre trimișii lui Allah, pe care i-a trimis neamurilor lor ca vestitori și prevenitori. 140 Atunci când el a fugit de neamul său, fără permisiunea Domnului său, și a urcat pe o corabie încărcată cu oameni și mărfuri. 141 Iar corabia a fost la un pas de a se scufunda, datorită grelei sale încărcături. Și cei aflați pe ea au tras la sorți pentru a-i face să coboare pe unii dintre ei, temându-se de scufundarea corabiei, datorită numărului mare de oameni de pe ea. Și, astfel, a fost Iona dintre cei osândiți, și l-au aruncat pe el în mare.
142 Și atunci când a fost aruncat în mare, l-a găsit balena cea mare și l-a înghițit, pentru că el s-a făcut vinovat prin plecare pe mare fără permisiunea Domnului său.
143 Și dacă Iona n-ar fi fost dintre cei care Îl pomenesc îndelung pe Allah, înainte ca aceasta să i se întâmple, precum și datorită preamăririi sale aduse lui Allah în vreme ce se află în pântecul balenei.
144 Ar fi rămas în pântecul ei până în Ziua Judecății, acesta devenind un mormânt pentru el.
145 Însă Noi l-am aruncat pe el din burta balenei, pe un pământul gol, fără de arbori și nici clădiri, cu trupul slăbit, datorită sălășluirii lui pentru o vreme în burta balenei. 146 Și Noi am făcut să crească peste el, pe acel pământ fără vegetație, un lujer de dovleac sub care să se adăpostească și din care să se hrănească.
147 Și l-am trimis pe el, ca profet, neamului său, format din o sută de mii de oameni sau poate mai mulți.
148 Iar ei au crezut în cele cu care el le-a venit și Allah i-a lăsat pe ei să se bucure de viață până ce vârsta lor mai dinainte prestabilită a luat sfârșit. 149 Întreabă-i tu, o, Muhammed, pe politeiști o întrebare tăgăduitoare: „Oare voi îi atribuiți lui Allah fiicele ce vă sunt neplăcute vouă și păstrați pentru voi fii pe care voi îi iubiți?! Ce împărțeală, oare, este aceasta?!” 150 Cum de pretind ei că Îngerii sunt femei, de vreme ce ei nu au fost prezenți la crearea lor și nici nu au fost martori la aceasta?!
151 Și oare politeiștii, din pricina minciunilor lor cu privire la Allah și a calomniilor lor nelegiuite.
152 Îi atribuie lui Allah un fiu?! Însă, ei sunt cu adevărat mincinoși în cele pe care le pretind.
153 Oare Allah a ales pentru El Însuși fiicele pe care voi le urâți înaintea fiilor pe care voi îi iubiți?! Ba nu!

Dintre pildele acestor versete: 1 - Rânduiala lui Allah ce nu se schimbă este salvarea dreptcredincioșilor și nimicirea necredincioșilor. 2 - Necesitatea ca oamenii să tragă învățăminte și să ia aminte la întâmplările celor ce i-au considerat mincinoși pe profeți, astfel încât să nu fie ajunși de aceeași soartă. 3 - Legitimitatea tragerii la sorți, conform cuvântului lui Allah Preaînaltul: „Și el a tras la sorți și a fost osândit [să fie aruncat].”

مَا لَكُمۡ كَيۡفَ تَحۡكُمُونَ ١٥٤ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ١٥٥ أَمۡ لَكُمۡ سُلۡطَٰنٞ مُّبِينٞ ١٥٦
فَأۡتُواْ بِكِتَٰبِكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٥٧ وَجَعَلُواْ بَيۡنَهُۥ وَبَيۡنَ ٱلۡجِنَّةِ
نَسَبٗاۚ وَلَقَدۡ عَلِمَتِ ٱلۡجِنَّةُ إِنَّهُمۡ لَمُحۡضَرُونَ ١٥٨ سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا
يَصِفُونَ ١٥٩ إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ١٦٠ فَإِنَّكُمۡ وَمَا تَعۡبُدُونَ ١٦١
مَآ أَنتُمۡ عَلَيۡهِ بِفَٰتِنِينَ ١٦٢ إِلَّا مَنۡ هُوَ صَالِ ٱلۡجَحِيمِ ١٦٣ وَمَا مِنَّآ إِلَّا
لَهُۥ مَقَامٞ مَّعۡلُومٞ ١٦٤ وَإِنَّا لَنَحۡنُ ٱلصَّآفُّونَ ١٦٥ وَإِنَّا لَنَحۡنُ ٱلۡمُسَبِّحُونَ
١٦٦ وَإِن كَانُواْ لَيَقُولُونَ ١٦٧ لَوۡ أَنَّ عِندَنَا ذِكۡرٗا مِّنَ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٦٨ لَكُنَّا
عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ١٦٩ فَكَفَرُواْ بِهِۦۖ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ١٧٠ وَلَقَدۡ
سَبَقَتۡ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٧١ إِنَّهُمۡ لَهُمُ ٱلۡمَنصُورُونَ ١٧٢
وَإِنَّ جُندَنَا لَهُمُ ٱلۡغَٰلِبُونَ ١٧٣ فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡ حَتَّىٰ حِينٖ ١٧٤ وَأَبۡصِرۡهُمۡ
فَسَوۡفَ يُبۡصِرُونَ ١٧٥ أَفَبِعَذَابِنَا يَسۡتَعۡجِلُونَ ١٧٦ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمۡ
فَسَآءَ صَبَاحُ ٱلۡمُنذَرِينَ ١٧٧ وَتَوَلَّ عَنۡهُمۡ حَتَّىٰ حِينٖ ١٧٨ وَأَبۡصِرۡ
فَسَوۡفَ يُبۡصِرُونَ ١٧٩ سُبۡحَٰنَ رَبِّكَ رَبِّ ٱلۡعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
١٨٠ وَسَلَٰمٌ عَلَى ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٨١ وَٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٨٢

ترتيبها ٣٨ سُورَةُ صٓ آياتها ٨٨

154 Ce-i cu voi, o, politeiștilor? Cum judecați voi această împărțire atunci când îi atribuiți lui Allah fiice, în vreme ce voi păstrați pentru voi fii?!
155 Oare voi nu chibzuiți asupra nelegiuirii În care vă aflați prin aceste credințe?! Căci, cu adevărat, dacă ați cugeta, nu ați spune voi aceste vorbe.
156 Sau aveți voi vreun semn clar sau vreo dovadă limpede, într-o Scriptură sau prin vreun profet, cu privire la aceasta?! 157 Aduceți așadar această carte a voastră, ce cuprinde argumentele întru susținerea acesteia, dacă voi sunteți sinceri în ceea ce spuneți. 158 Și politeiștii au plăsmuit că între Allah și îngerii cei necunoscuți lor ar fi o înrudire, atunci când au susținut că îngerii ar fi fiicele lui Allah; însă îngerii au știut că Allah îi va aduce pe idolatrii la judecată. 159 Depărtat, Preaslăvit și Preasfânt, este Allah de cele prin care Îl descriu politeiștii și care nu i se cuvin Lui, Preaslăvitul, atribuindu-l lui un fiu sau un partener, precum și altele susținute de ei întru nedreptate.
160 În afară de robii lui Allah cei aleși, căci aceștia nu Îl descriu pe Allah decât prin atributele de noblețe și perfecțiune care I se cuvin Acestuia, Preaslăvitul.
161 Și cu adevărat, o, voi, politeiștilor, precum și ceea ce voi adorați fără de Allah. 162 Nu veți putea să rătăciți pe nimeni de la religia cea adevărată.
163 În afara aceluia pe care Allah l-a desemnat ca fiind dintre oaspeții Focului. Căci Allah trimite asupra lui porunca Sa, iar el o tăgăduiește, intrând astfel în Foc. Însă în ceea ce va privește pe voi și pe idolii voștri voi nu aveți nicio putere în acest sens.
164 Și îngerii au spus, vădind supunerea lor față de Allah și detașarea lor de cele pretinse de către politeiști: „Nu este niciunul printre noi care să nu aibă un loc bine cunoscut întru adorarea și supunerea față de Allah! 165 166 Și cu adevărat, Noi, îngerii, suntem aranjați în rânduri întru adorarea lui Allah și supunerea față de El. Și noi Îl preaslăvim pe Allah și Îl înălțăm și nu îi atribuim Lui decât ceea ce I se cuvine.
167 168 169 170 Iar politeiștii din neamul Meccăi obișnuiau ca, înainte de trimiterea lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), să spună: „Dacă am fi avut noi o carte dintre Scripturile de mai înainte, asemenea Torei, spre exemplu, noi am fi fost sinceri și devotați numai întru adorarea lui Allah, Unicul. Însă ei sunt mincinoși întru aceasta. Căci Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a adus lor Coranul, însă ei l-au tăgăduit. Și curând ei vor afla chinul cumplit ce îi așteaptă în Ziua Judecății!
171 172 173 Cuvântul Nostru a fost rostit mai înainte față de trimișii Noștri, că ei vor fi izbânditori asupra vrăjmașilor lor, prin argumentele și puterea cu care Allah i-a binecuvântat, și că izbânda va fi a oștenilor Noștri, care luptă pe calea lui Allah pentru a fi Cuvântul lui Allah cel mai înalt. 174 Așadar, întoarce-te, o, tu, profetule, de la acești idolatri îndărătnici, până la un timp știut numai de Allah, când va veni sorocul pedepsei lor! 175 Și privește la ei, atunci când pedeapsa cade asupra lor, căci atunci și ei vor privi, însă nu le va mai fi lor de niciun folos ceea ce vor vedea. 176 Oare acești politeiști ar voii să grăbească pedeapsa lui Allah?! 177 Dar când pedeapsa lui Allah va coborî asupra lor, ce rea dimineață va fi aceea pentru ei! 178 Și întoarce-te, o, tu, profetule, de la ei până ce Allah va porunci pedeapsa lor.
179 Și privește, căci și ei vor privi atunci la pedeapsa și chinul lui Allah asupra lor.
180 Preaslăvit este Domnul tău, o, Muhammed, și El este Stăpânul puterii! El este mai presus și mai sfânt, deasupra tuturor deficitelor prin care Îl descriu politeiștii. 181 Și pacea și elogierea lui Allah fie asupra trimișilor Săi cei nobili. 182 Și lauda fie toată a lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, căci El este Cel îndreptățit de ea; El este Stăpânul tuturor lumilor și nu există alt Domn în afară de El!

Dintre pildele acestor versete: 1 - Stă în rânduiala lui Allah victoria oferită trimișilor Săi și celor care îi urmează pe ei, prin dovezi și izbândă, iar în aceste versete se află o binevestire măreață pentru cei care au fost caracterizați ca fiind dintre oștenii lui Allah, și anume aceea că ei vor fi cei învingători și izbânditori.
2 - În aceste versete se află un indiciu al neputinței politeiștilor, cât și a neputinței idolilor lor de a rătăci pe cineva [de la calea cea dreaptă] și o bunavestire pentru supușii lui Allah cei dreptcredincioși că El, prin puterea Sa, îi va salva pe ei de îndepărtarea de la adevăr a celor rătăciți și rătăcitori.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
صٓۚ وَٱلۡقُرۡءَانِ ذِي ٱلذِّكۡرِ ١ بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي عِزَّةٖ وَشِقَاقٖ ٢
كَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِن قَبۡلِهِم مِّن قَرۡنٖ فَنَادَواْ وَّلَاتَ حِينَ مَنَاصٖ ٣ وَعَجِبُوٓاْ
أَن جَآءَهُم مُّنذِرٞ مِّنۡهُمۡۖ وَقَالَ ٱلۡكَٰفِرُونَ هَٰذَا سَٰحِرٞ كَذَّابٌ ٤
أَجَعَلَ ٱلۡأٓلِهَةَ إِلَٰهٗا وَٰحِدًاۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيۡءٌ عُجَابٞ ٥ وَٱنطَلَقَ ٱلۡمَلَأُ
مِنۡهُمۡ أَنِ ٱمۡشُواْ وَٱصۡبِرُواْ عَلَىٰٓ ءَالِهَتِكُمۡۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيۡءٞ يُرَادُ ٦
مَا سَمِعۡنَا بِهَٰذَا فِي ٱلۡمِلَّةِ ٱلۡأٓخِرَةِ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا ٱخۡتِلَٰقٌ ٧ أَءُنزِلَ
عَلَيۡهِ ٱلذِّكۡرُ مِنۢ بَيۡنِنَاۚ بَلۡ هُمۡ فِي شَكّٖ مِّن ذِكۡرِيۚ بَل لَّمَّا يَذُوقُواْ عَذَابِ
٨ أَمۡ عِندَهُمۡ خَزَآئِنُ رَحۡمَةِ رَبِّكَ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡوَهَّابِ ٩ أَمۡ لَهُم مُّلۡكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَاۖ فَلۡيَرۡتَقُواْ فِي ٱلۡأَسۡبَٰبِ ١٠ جُندٞ
مَّا هُنَالِكَ مَهۡزُومٞ مِّنَ ٱلۡأَحۡزَابِ ١١ كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوحٖ
وَعَادٞ وَفِرۡعَوۡنُ ذُو ٱلۡأَوۡتَادِ ١٢ وَثَمُودُ وَقَوۡمُ لُوطٖ وَأَصۡحَٰبُ
لۡـَٔيۡكَةِۚ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلۡأَحۡزَابُ ١٣ إِن كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ ٱلرُّسُلَ
فَحَقَّ عِقَابِ ١٤ وَمَا يَنظُرُ هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ مَّا لَهَا
مِن فَوَاقٖ ١٥ وَقَالُواْ رَبَّنَا عَجِّل لَّنَا قِطَّنَا قَبۡلَ يَوۡمِ ٱلۡحِسَابِ ١٦

Surat Sad

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Menționarea ostilității arătate față de neleigiuire și consecințele acesteia.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

1 (Sad) - explicații asemănătoare au fost consemnate la începutul Șurat Al-Baqara. Allah a jurat pe Coranul ce cuprinde îndrumarea oamenilor către ceea ce este folositor pentru ei, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Lucrurile nu stau așa cum politeiștii presupun în privința existenței asociaților lui Allah. 2 Însă necredincioșii se află în fanatism și îngâmfare cu privire la Unicitatea lui Allah, și în schismă față de Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și în vrăjmășie față de el. 3 Și câți alții din veacurile de mai înainte de ei nu am nimicit Noi atunci când ei i-au considerat mincinoși pe profeții lor. Și atunci când pedeapsa a căzut asupra lor, ei au strigat, căutând ajutorul, însă acesta nu era un timp în care ei să mai poată fi absolviți de pedeapsă, pentru a le mai putea fi de folos cererea lor de ajutor! 4 Și ei au fost mirați când le-a venit lor un profet dintre ei, prevenindu-i față la pedeapsa lui Allah dacă vor persista întru necredință. Și atunci când au văzut dovezile adevărului celor cu care venise Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), necredincioșii au zis: „Acesta este un vrăjitor, care-i vrăjește pe oameni, și un mincinos atunci când susține că ar fi un profet de la Allah căruia i se revelează.

5 Oare acest bărbat a făcut din multitudinea de zei un Dumnezeu Unic, fără de care nu mai există alt dumnezeu?! Cele cărora el le dă curs sunt, cu adevărat, un lucru uimitor!” 6 Însă nobilii și mai-marii lor au pornit, spunându-le celor care îi urmau: „Purcedeți întru cele în care voi vă aflați de mai înainte. Nu intrați în religia lui Muhammed, și rămâneți statornici întru adorarea zeilor voștri! Cu adevărat, cele la care vă cheamă pe voi Muhammed, întru adorarea unui Dumnezeu Unic este un lucru premeditat, dorit de Muhammed pentru a se înalta deasupra noastră și a fi noi adepții lui. 7 Noi nu am auzit despre credința în Unicitatea lui Allah la care ne cheamă pe noi Muhammed în cele în care i-am aflat pe strămoșii noștri și nici în religia lui Isus (pacea fie asupra sa). Iar cele pe care noi le-am auzit de la el nu sunt decât minciuna și născocire!” 8 Oare să fie adevărat că tocmai lui să-i fi fost trimis Coranul, dintre noi toți? Și să nu ne fie pogorât nouă, de vreme ce noi suntem cei mai aleși dintre cei nobili?!” Acești politeiști sunt în îndoială în privința revelației pogorâte ție. Și ei nu au gustat încă pedeapsa lui Allah, și au fost acaparați în păsuirea lor, și dacă ar fi gustat-o, ei nu ar mai avea îndrăzneala de a înainta întru necredință și a-i face asociați lui Allah și a avea îndoieli în privința celor ce îți sunt revelate ție.

9 Ori acești politeiști mincinoși dețin ei comorile binecuvântării Domnului tău Cel Puternic, care nu este de nimeni învins și Cel ce dăruiește ceea ce El voiește acelui căruia El voiește? Și dintre comorile binecuvântărilor Sale face parte și profeția, și El o oferă aceluia căruia El voiește și ea nu le aparține lor, pentru ca ei să o poată dărui aceluia căruia ei voiesc și să o oprească de la acela de la care ei voiesc. 10 Ori au ei împărăția cerurilor și a pământului, precum și împărăția a ceea ce se află între ele, fiind ei îndreptățiți astfel să ofere și să oprească după bunul lor plac? Dacă-i așa cum ei pretind, atunci să se folosească ei de ceea ce îi va ajuta să urce la cer, pentru a putea hotărî așa după cum ei voiesc, dând sau nedând acelora cărora ei voiesc! Însă ei nu vor putea să facă aceasta.

11 Cei ce mint în privința lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt o oștire învinsă, asemenea oștilor de mai înainte de ei, care i-au considerat mincinoși pe trimișii lor. 12 Nu sunt acești mincinoși tăgăduitori primii care mint, căci mai înainte de ei au învinuit pe profetul lor de minciună și neamul lui Noe, și au învinuit pe profetul lor de minciună și ’Ad și Faraon, cel care schingiuia oamenii pe țăruși.

13 Și a învinuit de minciună și Thamud, și a învinuit de minciună și neamul lui Lot și a învinuit de minciună și neamul lui Șuayb. Aceștia sunt aliații ce s-au unit întru a-i învinui de minciună pe profeții lor și întru a nu crede în cele cu care aceștia au venit. 14 Nu a fost niciuna dintre aceste alianțe care să nu-i fi socotit mincinoși pe trimișii lor. Și astfel a fost pogorâtă asupra lor pedeapsa lui Allah și a devenit îndreptățit asupra lor chinul Său, chiar și dacă acesta ar fi fost întârziat pentru puțin! 15 Și oare ce altceva așteaptă cei care mint în privința lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) decât să se sufle în trâmbiță pentru cea de-a doua oară, după care nu va mai fi nicio întoarcere, și pedeapsa va pogorî atunci asupra lor, dacă ei vor fi murit în minciunile [și tăgăduirea] lor. 16 Ei zic batjocoritor: „Doamne, grăbește-ne nouă partea noastră de pedeapsă în viața lumească, înainte de Ziua Judecății!”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Allah a jurat pe Coranul cel Măreț și se impune astfel întâmpinarea lui cu credință și sinceritate și deschiderea în sensul priceperii sensurilor sale. 2 - Politeiștii s-au bazat pe criterii materiale atunci când au susținut dorința lor ca revelația să pogoare asupra celor nobili dintre mai-marii lor. 3 - Motivul refuzului și al îndepărtării necredincioșilor de la credință este îngâmfarea, semețirea și aroganța în raport cu urmarea adevărului.

ٱصۡبِرۡ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَٱذۡكُرۡ عَبۡدَنَا دَاوُۥدَ ذَا ٱلۡأَيۡدِۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ١٧ إِنَّا
سَخَّرۡنَا ٱلۡجِبَالَ مَعَهُۥ يُسَبِّحۡنَ بِٱلۡعَشِيِّ وَٱلۡإِشۡرَاقِ ١٨ وَٱلطَّيۡرَ
مَحۡشُورَةٗۖ كُلّٞ لَّهُۥٓ أَوَّابٞ ١٩ وَشَدَدۡنَا مُلۡكَهُۥ وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡحِكۡمَةَ
الحزب ٤٦ وَفَصۡلَ ٱلۡخِطَابِ ٢٠ ۞ وَهَلۡ أَتَىٰكَ نَبَؤُاْ ٱلۡخَصۡمِ إِذۡ تَسَوَّرُواْ
ٱلۡمِحۡرَابَ ٢١ إِذۡ دَخَلُواْ عَلَىٰ دَاوُۥدَ فَفَزِعَ مِنۡهُمۡۖ قَالُواْ لَا تَخَفۡۖ
خَصۡمَانِ بَغَىٰ بَعۡضُنَا عَلَىٰ بَعۡضٖ فَٱحۡكُم بَيۡنَنَا بِٱلۡحَقِّ وَلَا تُشۡطِطۡ
وَٱهۡدِنَآ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلصِّرَٰطِ ٢٢ إِنَّ هَٰذَآ أَخِي لَهُۥ تِسۡعٞ وَتِسۡعُونَ نَعۡجَةٗ
وَلِيَ نَعۡجَةٞ وَٰحِدَةٞ فَقَالَ أَكۡفِلۡنِيهَا وَعَزَّنِي فِي ٱلۡخِطَابِ ٢٣ قَالَ
لَقَدۡ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعۡجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِۦۖ وَإِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلۡخُلَطَآءِ لَيَبۡغِي
بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٍ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَقَلِيلٞ
سجدة مَّا هُمۡۗ وَظَنَّ دَاوُۥدُ أَنَّمَا فَتَنَّٰهُ فَٱسۡتَغۡفَرَ رَبَّهُۥ وَخَرَّۤ رَاكِعٗاۤ وَأَنَابَ ۩
٢٤ فَغَفَرۡنَا لَهُۥ ذَٰلِكَۖ وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا لَزُلۡفَىٰ وَحُسۡنَ مَـَٔابٖ ٢٥
يَٰدَاوُۥدُ إِنَّا جَعَلۡنَٰكَ خَلِيفَةٗ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱحۡكُم بَيۡنَ ٱلنَّاسِ بِٱلۡحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعِ ٱلۡهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَضِلُّونَ
عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدُۢ بِمَا نَسُواْ يَوۡمَ ٱلۡحِسَابِ ٢٦

(17) O, tu, profetule! Fii răbdător cu cele pe care le spun acești mincinoși și care nu te mulțumesc. Și amintește-ți de robul Nostru David, cel cu putere întru combaterea vrăjmașilor săi și statornic întru supunerea față de Allah, cel prea întors la Allah întru căință și plinitor al celor ce Îl mulțumesc pe El!

(18) Noi am supus munții împreună cu David pentru a-L slăvi pe Allah laolaltă cu el, atunci când el aducea preaslăvire la sfârșitul zilei, precum și la începutul ei, în zori de zi.

(19) Și am supus Noi și păsările cele adunate în văzduh, toate dând ascultare și preaslăvindu-L pe Allah împreună cu el.

(20) Și Noi am întărit stăpânirea lui prin putere, prestigiu și victorie împotriva vrăjmașilor săi, cu care Noi l-am dăruit. Și i-am dat Noi lui profeția și judecată sănătoasă și înțelepciune în toate, precum și pertinență în vorbire și în orânduire.

(21) Oare a ajuns până la tine, o, profetule, vestea celor care se certau și care s-au urcat la David,
la locul lui de adorare? (22) Când ei au intrat pe
nepregătite la David și el s-a speriat de intrarea lor neașteptată, într-o modalitate care nu era obișnuită pentru ca cineva să vină la el. Și atunci când ei au resimțit teama lui au zis: „Nu-ți fie teamă! Noi ne certăm cu privire la nedreptatea comisă de către unul dintre noi asupra celuilalt. Așadar, judecă între noi cu dreptate și nu fi părtinitor și nedrept dacă vei judeca între noi, și călăuzește-ne pe noi către calea cea dreaptă!

(23) A spus unul dintre cei aflați în dispută: „Acest bărbat este fratele meu. El are nouăzeci și nouă de oi, iar eu am o singură oaie și el mi-a cerut mie să i-o dau lui și
m-a convins cu vorbele lui.” (24) Și David a judecat între ei și a zis, adresându-se celui ce aducea plângerea: „Fratele
tău a fost nedrept cu tine, dacă ți-a cerut să pui laolaltă oaia ta cu oile lui. Și mulți dintre asociați sunt nedrepți unii față de alții, uzând de drepturile celuilalt și nedreptățindu-l, în afară de dreptcredincioșii care plinesc fapte bune, căci ei sunt cei care sunt drepți față de asociații lor și nu îi nedreptățesc; însă aceștia sunt așa de puțini!” Și David (pacea fie asupra sa) a priceput că Noi îl punem la încercare prin aceasta ceartă, și a cerut iertarea Domnului său și
I s-a prosternat lui Allah întru adorare, iar El i-a iertat lui. (25) Și Noi am acceptat ruga sa și i-am iertat lui aceasta.
El este dintre cei apropiați Nouă și va avea o frumoasă întoarcere în Viața de Apoi.

(26) „O, David! Noi te-am făcut pe tine urmaș pe pământ și tu vei plini reglementările și judecată între oameni, atât în cele cu privire la viață lor religioasă, cât și la cea laică. Așadar, judecă tu între oameni cu dreptate și nu urma poftelor și dorințelor atunci când judeci între ei, fiind părtinitor cu vreunul dintre cei doi între care s-ar afla o neînțelegere, datorită legăturii de rudenie sau de prietenie cu acesta sau fiind nedrept față de celălalt datorită vrăjmășiei, și astfel poftele și dorințele tale să te abată de la calea cea dreaptă a lui Allah!” Cu adevărat, aceia care se abat de la calea cea dreaptă a lui Allah vor avea parte de o pedeapsă cruntă, pentru că ei au uitat de Ziua Socotirii; și dacă ei și-ar fi adus aminte de ea și s-ar fi temut de aceasta, nu s-ar fi lăsat abătuți de poftele și dorințele lor.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Evidențierea virtuților profetului lui Allah, David, și a miracolelor cu care Allah l-a particularizat pe acesta. 2 - Profeții (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor) sunt feriți de greșeală, datorită statutului ocupat de ei la Allah; întrucât semnificația și rostul profeției nu sunt atinse decât în acest fel. Uneori, însă, este posibil să apară în ceea ce îi privește unele aspecte firești, datorate uitării sau neluării în considerare a unei anumite reglementari, însă Allah îi corectează și îi îndrumă pe ei cu blândețe. 3 - Unii savanți au considerat Cuvântul lui Allah Preaînaltul: „Și mulți dintre cei care se asociază își încalcă unii altora drepturile.” ca fiind o evidență în sensul legitimității asocierii a doi sau mai mulți oameni. 4 - Se impune respectarea anumitor maniere în condițiile în care se dorește intrarea la cei virtuoși, ce dețin un anumit statut privilegiat.

وَمَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَآءَ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا بَٰطِلٗاۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْۚ فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنَ ٱلنَّارِ ٢٧ أَمۡ نَجۡعَلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ كَٱلۡمُفۡسِدِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَمۡ نَجۡعَلُ ٱلۡمُتَّقِينَ كَٱلۡفُجَّارِ
٢٨ كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ إِلَيۡكَ مُبَٰرَكٞ لِّيَدَّبَّرُوٓاْ ءَايَٰتِهِۦ وَلِيَتَذَكَّرَ أُوْلُواْ
ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٢٩ وَوَهَبۡنَا لِدَاوُۥدَ سُلَيۡمَٰنَۚ نِعۡمَ ٱلۡعَبۡدُ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ
٣٠ إِذۡ عُرِضَ عَلَيۡهِ بِٱلۡعَشِيِّ ٱلصَّٰفِنَٰتُ ٱلۡجِيَادُ ٣١ فَقَالَ إِنِّيٓ أَحۡبَبۡتُ
حُبَّ ٱلۡخَيۡرِ عَن ذِكۡرِ رَبِّي حَتَّىٰ تَوَارَتۡ بِٱلۡحِجَابِ ٣٢ رُدُّوهَا عَلَيَّۖ
فَطَفِقَ مَسۡحَۢا بِٱلسُّوقِ وَٱلۡأَعۡنَاقِ ٣٣ وَلَقَدۡ فَتَنَّا سُلَيۡمَٰنَ
وَأَلۡقَيۡنَا عَلَىٰ كُرۡسِيِّهِۦ جَسَدٗا ثُمَّ أَنَابَ ٣٤ قَالَ رَبِّ ٱغۡفِرۡ لِي وَهَبۡ
لِي مُلۡكٗا لَّا يَنۢبَغِي لِأَحَدٖ مِّنۢ بَعۡدِيٓۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡوَهَّابُ ٣٥
فَسَخَّرۡنَا لَهُ ٱلرِّيحَ تَجۡرِي بِأَمۡرِهِۦ رُخَآءً حَيۡثُ أَصَابَ ٣٦ وَٱلشَّيَٰطِينَ
كُلَّ بَنَّآءٖ وَغَوَّاصٖ ٣٧ وَءَاخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي ٱلۡأَصۡفَادِ ٣٨ هَٰذَا
عَطَآؤُنَا فَٱمۡنُنۡ أَوۡ أَمۡسِكۡ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ٣٩ وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا لَزُلۡفَىٰ وَحُسۡنَ
مَـَٔابٖ ٤٠ وَٱذۡكُرۡ عَبۡدَنَآ أَيُّوبَ إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّي مَسَّنِيَ ٱلشَّيۡطَٰنُ
بِنُصۡبٖ وَعَذَابٍ ٤١ ٱرۡكُضۡ بِرِجۡلِكَۖ هَٰذَا مُغۡتَسَلُۢ بَارِدٞ وَشَرَابٞ ٤٢

(27) Noi nu am creat cerul și pământul în van, așa cum presupun cei care nu cred. Și vai de acești necredincioși care fac aceste presupuneri, vai de ei când vor primi pedeapsa lui Allah în foc, în Ziua Judecății, dacă ei vor muri în necredință și cu acest gând rău despre Allah. (28) Noi nu-i vom face pe cei care cred în Allah, îl urmează pe profet și împlinesc fapte bune asemenea acelora care fac stricăciune pe pământ întru necredință și păcătuire. Și nici nu nu-i vom face pe cei care sunt cu frică de Domnul lor, prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de interdicțiile Sale asemenea necredincioșilor ipocriți, scufundați în păcate. Cu adevărat, a-i face egali pe aceștia ar fi o nedreptate, care nu se cuvine lui Allah Preaînaltul, ci Allah îi răsplătește pe dreptcredincioșii cei pioși cu intrarea în Paradis, și îi pedepsește pe necredincioșii cei necuvioși prin intrarea în Iad. Pentru că ei nu sunt asemenea pentru Allah și nici răsplățile lor nu sunt asemenea la El. (29) Cu adevărat, acest Coran este o Carte revelată ție, cuprinzând ceea ce este bun și benefic, pentru ca oamenii să ia aminte și să cugete la versetele ei și sensurile lor, și pentru ca cei ale căror minți sunt luminate să poată trage învățătură. (30) Și Noi i l-am dăruit lui David pe fiul său Solomon, ca o desfătare și o binecuvântare de la Noi pentru el, pentru ca ochii lui să se bucure întru aceasta. Și ce rob bun a fost Solomon, cu adevărat el era prea mult rugător pentru iertare lui Allah întru căință! (31) Amintește-ți când după-amiază i-au fost înfățișați lui cai sprinteni și de rasă, ce se sprijineau pe trei picioare, cel de-al patrulea fiind ridicat. Și nu au încetat aceștia să îi fie înfățișați până ce seara deja se va fi lăsat. (32) A zis Solomon: „Iubirea averii, printre care și acești cai, a dominat pentru mine asupra pomenirii Domnului meu până ce soarele a apus și am întârziat [de la] rugăciunea de după-amiază [Asr]. (33) Întoarceți-i la mine pe acești cai!” Și i-au adus înapoi iar el le-a mângâiat gâturile și picioarele, după care i-a sacrificat. (34) Și Noi l-am încercat pe Solomon și am aruncat pe tronul împărăției sale un șeitan, care a luat înfățișarea unui om, orânduind în împărăția sa pentru scurt timp, apoi i-a înapoiat lui Solomon stăpânirea sa și i-a fost dată lui puterea și stăpânirea peste șeitani. (35) A zis Solomon: „O, Doamne, iartă-mi mie păcatele mele, și dăruiește-mi o împărăție aleasă, numai a mea, care nu-i va mai fi dată niciunui alt om după mine, căci Tu ești Cel mai Darnic și Cel mai Generos!” (36) Și Noi am acceptat ruga lui și i-am supus lui vântul, care aleargă lin, împlinind porunca sa, fără ca în el să fie vreo turbulență, în pofida puterii și repeziciunii mișcări sale, purtându-l oriunde el voia. (37) Și Noi i i-am supus lui și pe șeitanii, care erau smeriți poruncii sale: unii dintre ei fiind ziditori, iar alții cufundători care se scufundă în mare, scoțând din ea perlele.
(38) Și i-au fost făcuți supuși lui și unii dintre șeitanii cei răi, iar aceștia erau ținuți în lanțuri, fără a se putea mișca.
(39) O, Solomon! Acesta este darul Nostru, pe care Noi ți l-am dat, răspunzând rugii tale. Așadar împarte-l cui voiești tu sau oprește-l de la cine voiești tu, căci tu nu vei fi socotit pentru cea ce dai și nici pentru ceea ce oprești.”
(40) Și, cu adevărat, Solomon a fost dintre cei apropiați Nouă și el va avea o frumoasă întoarcere în Paradis.
(41) Și amintește-ți, o, tu, profetule, și de robul Nostru Iov, atunci când s-a rugat lui Allah, Domnul său, [spunând]: „Cu adevărat, Șeitan m-a atins pe mine cu nenorocire și cu suferință.”
(42) Și Noi i-am spus lui: „Lovește pământul cu piciorul!” Și el a lovit pământul cu piciorul său și din el a izvorât o apă [bună] pentru băut și pentru spălat și prin care va dispărea slăbiciunea și suferința sa.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Încurajarea întru contemplarea Coranului. 2 - În aceste versete se află o evidență cu privire la faptul că îndemnarea și beneficiul obținut de om din Nobilul Coran este în funcție de integritatea inimii sale și de înțelepciunea sa. 3 - În aceste versete se află o evidență a bine cunoscutei reguli: „Cel care s-a delăsat de ceva de dragul lui Allah, Allah i-a înlocuit lui aceasta cu ceva mai bun decât ea.”

وَوَهَبۡنَا لَهُۥٓ أَهۡلَهُۥ وَمِثۡلَهُم مَّعَهُمۡ رَحۡمَةٗ مِّنَّا وَذِكۡرَىٰ لِأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ
٤٣ وَخُذۡ بِيَدِكَ ضِغۡثٗا فَٱضۡرِب بِّهِۦ وَلَا تَحۡنَثۡۗ إِنَّا وَجَدۡنَٰهُ صَابِرٗاۚ نِّعۡمَ
ٱلۡعَبۡدُ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٞ ٤٤ وَٱذۡكُرۡ عِبَٰدَنَآ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ أُوْلِي
ٱلۡأَيۡدِي وَٱلۡأَبۡصَٰرِ ٤٥ إِنَّآ أَخۡلَصۡنَٰهُم بِخَالِصَةٖ ذِكۡرَى ٱلدَّارِ ٤٦
وَإِنَّهُمۡ عِندَنَا لَمِنَ ٱلۡمُصۡطَفَيۡنَ ٱلۡأَخۡيَارِ ٤٧ وَٱذۡكُرۡ إِسۡمَٰعِيلَ
وَٱلۡيَسَعَ وَذَا ٱلۡكِفۡلِۖ وَكُلّٞ مِّنَ ٱلۡأَخۡيَارِ ٤٨ هَٰذَا ذِكۡرٞۚ وَإِنَّ لِلۡمُتَّقِينَ
لَحُسۡنَ مَـَٔابٖ ٤٩ جَنَّٰتِ عَدۡنٖ مُّفَتَّحَةٗ لَّهُمُ ٱلۡأَبۡوَٰبُ ٥٠ مُتَّكِـِٔينَ
فِيهَا يَدۡعُونَ فِيهَا بِفَٰكِهَةٖ كَثِيرَةٖ وَشَرَابٖ ٥١ ۞ وَعِندَهُمۡ قَٰصِرَٰتُ
ٱلطَّرۡفِ أَتۡرَابٌ ٥٢ هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوۡمِ ٱلۡحِسَابِ ٥٣ إِنَّ هَٰذَا
لَرِزۡقُنَا مَا لَهُۥ مِن نَّفَادٍ ٥٤ هَٰذَاۚ وَإِنَّ لِلطَّٰغِينَ لَشَرَّ مَـَٔابٖ
٥٥ جَهَنَّمَ يَصۡلَوۡنَهَا فَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ٥٦ هَٰذَا فَلۡيَذُوقُوهُ حَمِيمٞ
وَغَسَّاقٞ ٥٧ وَءَاخَرُ مِن شَكۡلِهِۦٓ أَزۡوَٰجٌ ٥٨ هَٰذَا فَوۡجٞ
مُّقۡتَحِمٞ مَّعَكُمۡ لَا مَرۡحَبَۢا بِهِمۡۚ إِنَّهُمۡ صَالُواْ ٱلنَّارِ ٥٩ قَالُواْ
بَلۡ أَنتُمۡ لَا مَرۡحَبَۢا بِكُمۡۖ أَنتُمۡ قَدَّمۡتُمُوهُ لَنَاۖ فَبِئۡسَ ٱلۡقَرَارُ ٦٠
قَالُواْ رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدۡهُ عَذَابٗا ضِعۡفٗا فِي ٱلنَّارِ ٦١

نصف الحزب ٤٦

**43 Și Noi am răspuns rugii sale și am îndepărtat de
la el răul său, dăruindu-i lui familia sa și sporindu-i
pe ei încă pe atât, cu fii și nepoți, ca o îndurare de
la Noi asupra sa, drept răsplată pentru răbdarea
sa, și ca îndemnare pentru cei care au o minte
iscusită, pentru a pricepe că răbdarea este urmată
de ușurare și recompensă. 44 Atunci când Iov s-a
înfuriat pe soția sa și a jurat să o lovească cu o sută
de bice, noi i-am zis lui: „Ia în mâna ta, o, Iov, un
mănunchi de rămurele și lovește-o cu ele pentru a te
elibera de jurământul tău! Și nu încălca jurământul
pe care tu l-ai făcut.” Și el le-a luat și a lovit-o cu
ele. Noi l-am aflat pe el statornic și răbdător întru
cele cu care Noi l-am încercat! Și el a fost un rob
prea bun, prea mult căutător al căinței lui Allah!
45 Și adu-ți aminte, o, tu, profetule, de robii Noștri
pe care noi i-am ales și de profeții pe care Noi
i-am trimis: Avraam, Isaac și Iacob - ei au fost, cu
adevărat, cu putere întru supunerea față de Allah
și dobândirea Mulțumirii Lui, și ei erau clar și bine
văzători ai adevărului. 46 Noi i-am binecuvântat
pe ei alegându-i pentru un scop anume, și anume
sălășluirea inimilor lor întru pomenirea Vieții de
Apoi și pregătirea pentru aceasta prin plinirea de
fapte bune, și prin chemarea oamenilor la plinirea
de fapte [bune] pentru aceasta. 47 Ei au fost
la Noi printre cei aleși pentru supunerea față de
Noi și adorarea Noastră și, de asemenea, i-am ales
pentru purtarea Mesajului Nostru și transmiterea
lui oamenilor. 48 Și adu-ți aminte, o, tu, profetule,
și de Ismail fiul lui Avraam, și de Eliseu, și de
Dhu-l-Kifl, și elogiază-i pe ei cu cea mai frumoasă
elogiere, căci ei au fost dintre cei mai apropiați de
El și cu toți au fost printre cei mai buni și aleși la
Allah! 49 Aceasta este o pomenire a lor în Coran,
printr-o frumoasă elogiere. Iar cei pioși, care vor
fi cu frică [și se vor feri de pedeapsa lui Allah] prin plinirea poruncilor Lui și depărtarea de restricțiile Sale vor avea
ca răsplată o frumoasă întoarcere în Viața de Apoi. 50 Această frumoasă întoarcere este în grădinile veșnice în care
ei vor intra în Ziua Judecății. Și ea le va fi deschis lor porțile sale, întâmpinându-i pe ei. 51 Ei vor sta rezemați pe
divanuri împodobite pentru ei, și vor cere slujitorilor lor să le ofere tot ceea ce ei își doresc și poftesc - fructe diverse și
din belșug, precum și băuturile, pe care ei le doresc, din vin, precum și altele. 52 Și ei vor avea soții cu priviri curate,
care nu se vor uita la nimeni altcineva în afară de soții lor și ele vor fi toate de-o seamă. 53 Aceasta este ceea ce vi se
promite vouă, o, voi, cei pioși, ca o bună răsplată pentru Ziua Învierii, ca recompensă pentru faptele voastre drepte
și bune, plinite în viața lumească. 54 Cu adevărat, aceasta va fi răsplata pe care o vom dărui Noi celor evlavioși în
Ziua Învierii, și aceasta este o îndestulare veșnică, care nu se termină și nu ia sfârșit. 55 Aceasta este răsplata celor
evlavioși! Însă cei care au încălcat limitele puse de către Allah prin necredință și păcătuire vor avea parte de o răsplată
diferită de cea a celor evlavioși, și ei vor avea parte de cel mai rău loc de întoarcere în Ziua Judecății. 56 Această
răsplată va fi Gheena care îi va cuprinde pe ei și de a cărei arsoare și vâltoare ei vor suferi. Acesta este culcușul lor,
și ce rău culcuș va fi acesta! 57 Această răsplată este o apă infinit de fierbinte și puroiul ce curge din trupurile celor
ce vor fi pedepsiți în Foc, și din aceasta ei se vor adăpa și aceasta va fi băutura lor, ce nu le va ține nicicum de sete.
58 Și ei vor avea parte și de alte pedepse, asemenea acesteia! Și ei vor avea numeroase și diverse chinuri cu care vor fi
pedepsiți în Viața de Apoi. 59 Și dacă oamenii Iadului au pătruns în el, atunci ei se vor certa între ei și se vor blestema
și se vor delăsa unii de alții și li se va spune unora dintre ei: „Aceasta este o ceată dintre oamenii Iadului care intră în
el împreună cu voi." Iar ei vor răspunde: „Ei nu sunt bine veniți, căci ei vor suferi de același chin în Foc, asemenea
nouă!” 60 Ceata celor care au fost adepți le va zice mai-marilor lor, pe care i-au urmat: „Ba voi, o mai-marilor ce ați
fost urmați, să nu fiți bine veniți! Căci voi sunteți de vină pentru venirea acestei pedepse dureroase asupra noastră,
prin rătăcirea și ademenirile voastre!” Și ce rău culcuș este acesta pentru ei toți, în focul Iadului! 61 Și cei care i-au
urmat pe ceilalții vor zice: „O, Doamne, acelora care ne-au rătăcit pe noi de la călăuzire, după ce aceasta ne-a venit,
sporește-le lor pedeapsa în Foc și fă-o o pedeapsă înmulțită!”**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Aceluia care se arată răbdător față de ceea ce este rău, Allah îi garantează
o răsplată imediată, cât și una ulterioară, și va răspunde rugii sale, dacă Îl va chema. 2 - În aceste versete se află o
evidență cu privire la faptul că soțul o poate lovi ușor pe soția sa, că o formă de corecție, foarte ușoară. Și în ceea ce
îl privește pe Iov (pacea fie asupra sa), a jurat să o lovească pe soția sa și a dus la bună împlinire jurământul său.**

وَقَالُواْ مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالٗا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ ٱلۡأَشۡرَارِ ٦٢ أَتَّخَذۡنَٰهُمۡ
سِخۡرِيًّا أَمۡ زَاغَتۡ عَنۡهُمُ ٱلۡأَبۡصَٰرُ ٦٣ إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقّٞ تَخَاصُمُ أَهۡلِ
ٱلنَّارِ ٦٤ قُلۡ إِنَّمَآ أَنَا۠ مُنذِرٞۖ وَمَا مِنۡ إِلَٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُ ٱلۡوَٰحِدُ ٱلۡقَهَّارُ ٦٥
رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡغَفَّٰرُ ٦٦ قُلۡ هُوَ نَبَؤٌاْ
عَظِيمٌ ٦٧ أَنتُمۡ عَنۡهُ مُعۡرِضُونَ ٦٨ مَا كَانَ لِيَ مِنۡ عِلۡمِۭ بِٱلۡمَلَإِ ٱلۡأَعۡلَىٰٓ
إِذۡ يَخۡتَصِمُونَ ٦٩ إِن يُوحَىٰٓ إِلَيَّ إِلَّآ أَنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٞ مُّبِينٌ ٧٠ إِذۡ قَالَ
رَبُّكَ لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّي خَٰلِقُۢ بَشَرٗا مِّن طِينٖ ٧١ فَإِذَا سَوَّيۡتُهُۥ وَنَفَخۡتُ
فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُواْ لَهُۥ سَٰجِدِينَ ٧٢ فَسَجَدَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمۡ
أَجۡمَعُونَ ٧٣ إِلَّآ إِبۡلِيسَ ٱسۡتَكۡبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٧٤ قَالَ
يَٰٓإِبۡلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسۡجُدَ لِمَا خَلَقۡتُ بِيَدَيَّۖ أَسۡتَكۡبَرۡتَ أَمۡ كُنتَ
مِنَ ٱلۡعَالِينَ ٧٥ قَالَ أَنَا۠ خَيۡرٞ مِّنۡهُ خَلَقۡتَنِي مِن نَّارٖ وَخَلَقۡتَهُۥ مِن طِينٖ
٧٦ قَالَ فَٱخۡرُجۡ مِنۡهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٞ ٧٧ وَإِنَّ عَلَيۡكَ لَعۡنَتِيٓ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلدِّينِ
٧٨ قَالَ رَبِّ فَأَنظِرۡنِيٓ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ ٧٩ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ
ٱلۡمُنظَرِينَ ٨٠ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡوَقۡتِ ٱلۡمَعۡلُومِ ٨١ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ
لَأُغۡوِيَنَّهُمۡ أَجۡمَعِينَ ٨٢ إِلَّا عِبَادَكَ مِنۡهُمُ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ٨٣

62 Şi cei îngâmfaţi şi nelegiuiţi vor zice: „Cum de nu-i vedem noi în Iad pe bărbaţii pe care noi, în viaţa lumească, îi credeam ca fiind cei răi, care ar merita să fie pedepsiţi?
63 Oare luarea lor în batjocură şi glumele pe seama lor au fost nedrepte şi ei nu sunt dintre cei ce merită pedeapsa? Sau oare batjocorirea noastră faţă de ei a fost dreaptă şi ei au intrat în Iad, dar noi nu-i putem vedea pe ei?!”
64 Cu adevărat, cearta necredincioşilor în Ziua Judecăţii, pe care am amintit-o aici este adevărată, şi în ea nu există nicio îndoială.
65 Spune-le, o, tu, Muhammed, necredincioşilor neamului tău: „Eu nu sunt pentru voi decât un prevenitor asupra pedeapsei lui Allah, care va cădea asupra voastră datorită necredinţei voastre şi a minciunilor împotriva trimişilor Săi! Nu există nicio divinitate îndreptăţită întru a fi adorată în afară de Allah, Preaslăvitul, căci El este Unic în Măreţia, Atributele şi Numele Sale; şi El este Stăpân Atotputernic peste toate şi toate îi sunt supuse Lui.
66 Şi El este Stăpânul cerurilor şi Stăpânul pământului şi Stăpânul celor ce se află între ele, şi El este Cel Puternic în Împărăţia Sa şi nimic nu Îl poate învinge, şi El este Mereu Iertător al păcatelor celor ce se căiesc dintre robii Săi!”
67 O, tu, profetule! Spune-le acestor mincinoşi: „Coranul este, cu adevărat, o veste măreaţă.
68 Însă voi sunteţi îndepărtaţi de această veste măreaţă şi sunteţi cu nebăgare de seamă.
69 Eu nu aş fi avut nicio ştiinţă cu privire la cele pe care le discutau între ei îngerii cu privire la crearea lui Adam, dacă Allah nu mi-ar fi revelat mie şi nu mi le-ar fi făcut cunoscute.
70 Cu adevărat, Allah mi-a revelat mie cele pe care mi le-a revelat, doar pentru că eu sunt un prevenitor limpede pentru voi cu privire la o pedeapsă ameninţătoare, învederată!”
71 Aminteşte-ţi atunci când Domnul tău le-a zis Îngerilor: „Eu voi crea un om din lut!”, iar acesta era Adam (pacea fie asupra sa).
72 Şi atunci când Eu voi fi plăsmuit făptura lui şi voi fi împlinit în cel mai frumos mod înfăţişarea lui, şi voi fi suflat în el din duhul Meu, voi să vă prosternaţi degrabă dinaintea sa.”
73 Şi îngerii au plinit porunca Domnului lor şi s-au prosternat cu toţii în semn de respect, fără să fi rămas vreunul dintre ei neprosternat în faţa sa.
74 Afară de Iblis, care s-a arătat semeţ de la a se prosterna şi astfel, prin îngâmfarea sa faţă de porunca Domnului său, a devenit necredincios.
75 A spus Allah: „O, Iblis! Ce anume te-a împiedicat pe tine să te prosternezi dinaintea lui Adam, pe care Eu Însumi l-am făcut cu mâinile Mele?! Oare te-a oprit pe tine de la prosternare îngâmfarea sau oare ai fost tu arogant şi semeţ în faţa Domnului tău încă de mai înainte?!”
76 A zis Iblis: „Eu sunt mai bun decât Adam! Căci Tu pe mine m-ai plămădit din foc, iar pe el l-ai făcut din lut!”, susţinând astfel că focul ar fi un element mai preţios decât lutul.
77 Allah i-a zis lui Iblis: „Ieşi din Paradis şi tu vei fi alungat şi blestemat.
78 Şi, cu adevărat, vei fi tu alungat din Paradis, până în Ziua răsplăţii, iar aceasta este Ziua Judecăţii!”
79 A zis Iblis: „Dă-mi mie răgaz şi nu mă face pe mine să mor până în Ziua în care îi vei învia pe supuşii Tăi!”
80 A zis Allah: „Vei fi tu printre cei păsuiţi, **81** Până în Ziua al cărui timp este hotărât şi stabilit pentru pieirea ta!”
82 A zis Iblis: „Jur pe puterea Ta şi pe stăpânirea Ta, că îi voi duce, cu toţii, în ispită, pe oameni.
83 În afară de aceia pe care Tu i-ai protejat de rătăcirea mea şi i-ai făcut devotaţi întru adorarea Ta!”

Dintre pildele acestor versete: 1 - Analogia şi raţionamentul juridic în condiţiile existenţei unui text clar este o modalitate inadecvată pentru extragerea reglementărilor. 2 - Necredinţa lui Iblis a fost datorată încăpăţânării şi semeţirii. 3 - Şeitan nu îi poate afecta pe oamenii pe care Allah i-a ales pentru a fi sinceri şi pe deplin devotaţi adorării Sale.

قَالَ فَٱلۡحَقُّ وَٱلۡحَقَّ أَقُولُ ٨٤ لَأَمۡلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنۡهُمۡ
أَجۡمَعِينَ ٨٥ قُلۡ مَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٖ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُتَكَلِّفِينَ
٨٦ إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ٨٧ وَلَتَعۡلَمُنَّ نَبَأَهُۥ بَعۡدَ حِينِۭ ٨٨

آياتها ٧٥ سُورَةُ الزُّمَرِ ترتيبها ٣٩

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ١ إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ
ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ٢ أَلَا
لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ
مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ
بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ
كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ٣ لَّوۡ أَرَادَ ٱللَّهُ أَن يَتَّخِذَ وَلَدٗا لَّٱصۡطَفَىٰ
مِمَّا يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ سُبۡحَٰنَهُۥۖ هُوَ ٱللَّهُ ٱلۡوَٰحِدُ ٱلۡقَهَّارُ
٤ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۖ يُكَوِّرُ ٱلَّيۡلَ عَلَى
ٱلنَّهَارِ وَيُكَوِّرُ ٱلنَّهَارَ عَلَى ٱلَّيۡلِۖ وَسَخَّرَ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَۖ
كُلّٞ يَجۡرِي لِأَجَلٖ مُّسَمًّىۗ أَلَا هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡغَفَّٰرُ ٥

(84) Allah Preaînaltul a spus: „Adevărul este de la Mine și Eu adevăr grăiesc și nu spun nimic altceva decât ceea ce este adevărat.

(85) În Ziua Judecății voi umple Gheena cu tine și cu toți fii lui Adam care te-au urmat pe tine în necredința ta!”

(86) Spune-le, o, tu, profetule, acestor politeiști: „Eu nu vă cer vouă nicio răsplată pentru sfătuirea pe care eu v-o transmit, și eu nu sunt dintre cei prefăcuți, sporind cele ce mi-au fost poruncite mie.

(87) Iar Coranul nu este decât o Îndemnare pentru cei cărora li se cere socoteală dintre oameni și djinni!

(88) Și voi veți cunoaște vestea acestui Coran, precum și faptul că el este adevărat, după un timp scurt, atunci când voi veți muri!"

Surat Az-Zumar

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Chemarea la credința în Unicitatea lui Allah și sinceritate și devoțiune, delăsarea de politeism, și consecințele acestora în Viața de Apoi.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Revelarea Coranului de la Allah Cel Puternic, pe care nimeni nu Îl poate învinge, Cel Înțelept în creația, orânduirea și Legile Sale, afară de care nu există alt Revelator, Preaslăvitul.

(2) Noi ți-am trimis, o, profetule, Coranul cuprinzând tot adevărul; veștile lui sunt toate adevărate, iar reglementările sunt cu toate drepte. Așadar, adoră-L numai pe Allah, Unicul, devotat și sincer întru credință numai în El, fără a-I face Lui niciun asociat.

(3) Oare nu a lui Allah este credința cea lipsită de orice formă de politeism? Iar în privința acelora care, în locul lui Allah, și-au luat ca ocrotitori idolii pe care îi adoră fără de El, susținând adorarea de către ei, spunând: „Noi nu-i adorăm pe aceștia decât pentru ca ei să ne apropie și mai mult de Allah și să ridice rugile noastre către El, și pentru a mijloci pentru noi.” Cu adevărat, Allah este Cel care va judeca în Ziua Învierii între dreptcredincioșii ce cred în Unicitatea lui Allah și necredincioșii politeiști, în privința acelora asupra cărora ei se aflau în neînțelegere, cu privire la Unicitatea Sa. Cu adevărat, Allah nu-l îndrumă către călăuzire pe cel care este mincinos în privința Sa, asociindu-I lui un partener, și care este nemulțumitor față de binecuvântările lui Allah asupra sa.

(4) Dacă Allah ar fi voit să-Şi ia un fiu, El ar fi ales ceea ce El ar fi voit din creația Sa, și l-ar fi adus la statutul de fiu al Său. Preaslăvit și Preaînalt, detașat de toate cele pe care politeiștii le spun, este Allah. El este Unic în natura, atributele și acțiunile Sale și nu are pe nimeni asociat întru acestea, și El este cel Atotputernic, deasupra tuturor creațiilor Sale.

(5) El este Cel care a creat cerurile și pământul în virtutea unei înțelepciuni mărețe, ci nu în van, așa cum nelegiuiții susțin. El face ca noaptea să între în zi, și face că ziua să între în noapte, iar dacă una dintre ele a venit, cealaltă va fi plecat. Și El a supus Soarele și a supus și Luna și fiecare dintre ele se grăbește până la un termen hotărât, care este sfârșitul acestei vieți. Oare nu este El, Preaslăvitul, Cel Puternic, care străpunge pe vrăjmașii Săi și nimeni nu Îl poate învinge, și Cel Atoatevăzător al păcatelor celor ce își cer iertare de la El dintre supușii Săi?

Dintre pildele acestor versete:

1 - Cel care cheamă la Allah speră în răsplata obținută de la El și nu caută răsplata oamenilor pentru adevărul la care el îi cheamă. 2 - Prefăcătoria nu își are locul în religie.

3 - Invocarea lui Allah se face prin intermediul folosirii Numelor și Atributelor Sale, și prin credința și plinirea de fapte bune, și nu prin altceva.

خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُم
مِّنَ ٱلْأَنْعَٰمِ ثَمَٰنِيَةَ أَزْوَٰجٍ يَخْلُقُكُمْ فِى بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمْ
خَلْقًا مِّنۢ بَعْدِ خَلْقٍ فِى ظُلُمَٰتٍ ثَلَٰثٍ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
ٱلْمُلْكُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ٦ إِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ
ٱللَّهَ غَنِىٌّ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ ٱلْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا۟ يَرْضَهُ
لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٧
۞ وَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَٰنَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً (ثلاثة أرباع الحزب ٤٦)
مِّنْهُ نَسِىَ مَا كَانَ يَدْعُوٓا۟ إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلَّ
عَن سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلنَّارِ
٨ أَمَّنْ هُوَ قَٰنِتٌ ءَانَآءَ ٱلَّيْلِ سَاجِدًا وَقَآئِمًا يَحْذَرُ ٱلْءَاخِرَةَ
وَيَرْجُوا۟ رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى ٱلَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَٱلَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ٩ قُلْ يَٰعِبَادِ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ فِى هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةٌ
وَأَرْضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى ٱلصَّٰبِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ ١٠

6 Domnul vostru v-a creat pe voi toți, o, oameni, dintr-un singur suflet - Adam. Apoi, din Adam a făcut-o și pe soția sa - Eva. Și El v-a creat vouă dintre cămile, bovine, ovine și caprine opt suflete; din fiecare soi creând un mascul și o femela. El, Preaslăvitul, vă creează în pântecele mamelor voastre, făptură după făptură, în întunecimea pântecului, a uterului și a placentei. Acela care vă creează vouă toate acestea este Allah, Stăpânul vostru! A Lui, Unicul este împărăția! Nu există altă divinitate demnă de a fi adorată afară de El! Așadar, cum de vă abateți voi de la adorarea Lui către adorarea celor care nu pot crea nimic, ci, dimpotrivă, ei înșiși sunt cei creați.
7 Dacă voi nu credeți în Domnul vostru, o, oameni, să știți că Allah nu are nicio nevoie de credința voastră, și El nici nu este afectat de necredința voastră, ci relele consecințe ale necredinței voastre nu se răsfrâng decât asupra voastră înșivă. Allah nu acceptă ca supușii Săi să nu creadă în El și nici nu îi îndeamnă pe ei la necredință; pentru că Allah nu îndeamnă la nelegiuire și rău. Și dacă Îi veți mulțumi lui Allah pentru binecuvântările Sale și veți crede în El, El va accepta mulțumirea voastră și vă va răsplăti pentru ea. Și niciun suflet nu va purta păcatul altuia, ci fiecare suflet va primi cele pe care le-a dobândit. Apoi, numai la Domnul vostru, Unicul, este întoarcerea voastră în Ziua Judecății și El vă va vesti cele pe care voi le-ați plinit în viața lumească și vă va răsplăti pentru faptele voastre. Cu adevărat, El, Preaslăvitul, știe ceea ce se află în înlăuntrul piepturilor supușilor Săi și nimic din ceea ce se află în acestea nu îi rămâne Lui ascuns. **8 Dacă pe un necredincios îl lovește o nenorocire, precum boala, pierderea averii sau teama de înec, atunci el Îl chema pe Domnul său, Preaslăvitul, pentru a îndepărta de la el acest rău, îndreptându-se numai către El, Unicul. Apoi, după ce Allah îndepărtează de la el acel rău, el îl părăsește pe Cel căruia i se rugase – Allah, și Îi face Lui semeni, pe care îi adora în locul Său, pentru ca să-i rătăcească și pe alții de la drumul lui Allah care conduce către El. Spune, o, tu, profetule, celui aflat în aceasta situație: „Bucură-te de necredința ta tot restul vieții tale, pentru puțin timp, căci tu vei fi dintre oaspeții Focului care vor dăinui în el în Ziua Judecății, fără a-l părăsi, întocmai precum un prieten apropiat nu se desparte de tovarășul său!”** **9 Și oare este mai bun acela care Îi este supus lui Allah și își petrece timpul nopții prosternându-se Domnului său și stând în picioare pentru El [în rugăciune] și se teme de pedeapsa Vieții de Apoi, sperând la ceea ce este bun prin îndurarea Domnului său, ori cel necredincios care Îl adoră pe Domnul său în momente de încercare, fără a crede în El în momente de bunăstare și îi face lui Allah asociați?! Spune, o, tu, profetule: „Oare sunt egali cei care știu cele pe care Allah le-a prescris lor, întrucât ei Îl cunosc pe Allah, cu aceia care nu știu nimic din acestea?!” Însă diferența dintre aceste două cete o cunosc numai cei cu o minte sănătoasă.**
10 Spune-le, o, tu, profetule, robilor mei care au crezut în Mine și în profeții Mei: „Fiți cu frică de Domnul vostru prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de interdicțiile Sale! Și aceia dintre voi care plinesc ceea ce este bun în viața lumească vor avea parte de bine, atât în viața lumească, prin izbândă, sănătate și avere, cât și în Viața de Apoi în Paradis. Pământul lui Allah este întins, așadar purcedeți pe el [emigrând], până ce veți găsi un loc în care să Îl puteți adora pe Allah și în care nimic să nu vă poată împiedica de la aceasta. Cei răbdători își vor primi răsplata lor în Ziua Judecății, fără număr și fără măsură, datorită multitudinii și diversiunii sale!”

Dintre pildele acestor versete: **1 - Grija lui Allah arătată față de om atunci când acesta se afla încă în pântecele mamei sale. 2 - Confirmarea atributului autosuficienței și al mulțumirii ca aparținându-I lui Allah. 3 - Recunoașterea de către necredincios a lui Allah în momente de încercare și negarea Lui în momente de liniște și desfătare este un indiciu al incertitudinii și instabilității acestuia. 4 - Teama și speranța sunt două dintre calitățile oamenilor credinței.**

قُلْ إِنِّيٓ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ ١١ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ ٱلْمُسْلِمِينَ ١٢ قُلْ إِنِّيٓ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
١٣ قُلِ ٱللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُۥ دِينِي ١٤ فَٱعْبُدُوا۟ مَا شِئْتُم مِّن دُونِهِۦ
قُلْ إِنَّ ٱلْخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ
أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْخُسْرَانُ ٱلْمُبِينُ ١٥ لَهُم مِّن فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ ٱلنَّارِ
وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ ٱللَّهُ بِهِۦ عِبَادَهُۥ يَٰعِبَادِ فَٱتَّقُونِ ١٦
وَٱلَّذِينَ ٱجْتَنَبُوا۟ ٱلطَّٰغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ لَهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ
فَبَشِّرْ عِبَادِ ١٧ ٱلَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ ٱلْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُۥٓ
أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمْ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ١٨
أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ ٱلْعَذَابِ أَفَأَنتَ تُنقِذُ مَن فِي ٱلنَّارِ ١٩
لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّن فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي
مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ وَعْدَ ٱللَّهِ لَا يُخْلِفُ ٱللَّهُ ٱلْمِيعَادَ ٢٠ أَلَمْ تَرَ
أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهُۥ يَنَٰبِيعَ فِي ٱلْأَرْضِ ثُمَّ
يُخْرِجُ بِهِۦ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَٰنُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ
يَجْعَلُهُۥ حُطَٰمًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِي ٱلْأَلْبَٰبِ ٢١

11 O, tu, profetule! Spune: „Allah mi-a poruncit mie să-L ador numai pe El, Unicul, sincer și devotat numai Lui întru adorare!

12 Și mi-a poruncit să fiu primul dintre cei care s-au supus pe deplin Lui și au arătat ascultare din această națiune [devenind musulmani]!”

13 Spune, o, tu, profetule: „Eu mă tem, dacă nu-I voi arăta supunere Domnului meu și nu voi fi ascultător față de El, de pedeapsa unei Zile mărețe!”, iar aceasta este Ziua Învierii.

14 O, tu, profetule! Spune: „Eu Îl ador numai pe Allah, Unicul, pe deplin devotat Lui întru adorare și nu ador pe nimeni altcineva împreună cu El.

15 Așadar, adorați voi, o politeiștilor, ceea ce voiți afară de El dintre idoli! (Îndemnarea aici are rolul unei avertizări). Spune, o, tu, profetule: „Cei cu adevărat pierzători sunt aceia care și-au pierdut propriile lor suflete și și-au pierdut și familiile lor, pe care nu le mai pot întâlni datorită despărțirii de ei, aceștia intrând siguri în Paradis, sau prin intrarea lor împreună în Foc. Și ei nu se vor mai întâlni astfel niciodată! Oare nu este aceasta, cu adevărat, pierderea cea învederată în care nu există nicio îndoială!

16 Ei vor avea deasupra lor fum și limbi de foc și văpaie, și sub ei, de asemenea, vor avea fum și limbi de foc și văpaie!” Cu cele mai înainte amintite îi amenință Allah pe robii Săi. „O, voi, robi ai Mei, fiți cu frică de Mine prin plinirea poruncilor Mele și delăsarea de restricțiile Mele!” Și atunci când Allah a menționat situația celor nelegiuiți, a menționat și situația supușilor Săi cei drepți și pioși și a spus:

17 Aceia care s-au ferit de adorarea idolilor și a tot ceea ce este adorat în afară de Allah, și s-au întors la Allah întru căință, vor fi binevestiți cu Paradisul în momentul morții lor, precum și în mormintele lor, cât și în Ziua Învierii. Așadar, binevestește-le, o, profetule, robilor Mei.

18 Care ascultă Cuvântul și disting între bine și rău, și urmează ceea ce este cel mai bun în acest cuvânt, datorită beneficiilor aflate în el! Cei caracterizați de aceste atribute sunt cei pe care Allah îi îndrumă către călăuzire și aceștia sunt cei ale căror minți sunt bune și sănătoase.

19 În privința celui căruia i se cuvine întru dreptate pedeapsa, datorită persistenței sale în necredință și rătăcire, tu nu vei avea, o, profetule, nicio putere pentru călăuzirea și îndrumarea lui. Și oare l-ai putea salva tu de Foc pe cel caracterizat prin acestea?!

20 Însă aceia care au fost cu frică de Domnul lor, prin plinirea poruncilor Sale și ferirea de restricțiile Sale, vor avea parte de locuințe înalte, clădite unele peste altele, și pe sub care curg pâraie. Allah le-a făcut lor această făgăduința și Allah nu calcă făgăduința Sa.

21 Cu adevărat, voi vedeți cu ochii voștri cum Allah trimite din cer apa ploii, apoi o face să intre în izvoare și în cursurile apelor în pământ, apoi scoate prin această apă plante divers colorate, apoi el face plantele să se usuce, și le vezi, o, tu, cel care privești, galbene la culoare după ce mai înainte ele fuseseră verzi, apoi, după uscarea lor, le face bucățele, sfărâmate și împrăștiate. Cu adevărat, întru aceasta se află o îndemnare pentru cei ale căror inimi sunt vii.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Devoțiunea și sinceritatea în actele de adorare îndreptate numai către Allah este una dintre condițiile acceptării acestora. 2 - Păcătuirea atrage pedeapsa lui Allah și mânia Lui.

3 - Dreapta călăuzire către credință se află în Mâna lui Allah, ci nu în mâna profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

أَفَمَن شَرَحَ ٱللَّهُ صَدۡرَهُۥ لِلۡإِسۡلَٰمِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٖ مِّن رَّبِّهِۦۚ فَوَيۡلٞ
لِّلۡقَٰسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكۡرِ ٱللَّهِۚ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ٢٢
ٱللَّهُ نَزَّلَ أَحۡسَنَ ٱلۡحَدِيثِ كِتَٰبٗا مُّتَشَٰبِهٗا مَّثَانِيَ تَقۡشَعِرُّ مِنۡهُ
جُلُودُ ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُمۡ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمۡ وَقُلُوبُهُمۡ
إِلَىٰ ذِكۡرِ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهۡدِي بِهِۦ مَن يَشَآءُۚ وَمَن
يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٍ ٢٣ أَفَمَن يَتَّقِي بِوَجۡهِهِۦ سُوٓءَ
ٱلۡعَذَابِ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ وَقِيلَ لِلظَّٰلِمِينَ ذُوقُواْ مَا كُنتُمۡ تَكۡسِبُونَ
٢٤ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ فَأَتَىٰهُمُ ٱلۡعَذَابُ مِنۡ حَيۡثُ
لَا يَشۡعُرُونَ ٢٥ فَأَذَاقَهُمُ ٱللَّهُ ٱلۡخِزۡيَ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَعَذَابُ
ٱلۡأٓخِرَةِ أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٢٦ وَلَقَدۡ ضَرَبۡنَا لِلنَّاسِ فِي
هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٖ لَّعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ٢٧ قُرۡءَانًا عَرَبِيًّا
غَيۡرَ ذِي عِوَجٖ لَّعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ ٢٨ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا رَّجُلٗا فِيهِ
شُرَكَآءُ مُتَشَٰكِسُونَ وَرَجُلٗا سَلَمٗا لِّرَجُلٍ هَلۡ يَسۡتَوِيَانِ مَثَلًاۚ
ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٢٩ إِنَّكَ مَيِّتٞ وَإِنَّهُم
مَّيِّتُونَ ٣٠ ثُمَّ إِنَّكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ عِندَ رَبِّكُمۡ تَخۡتَصِمُونَ ٣١

(22) Oare acela căruia Allah i-a deschis pieptul pentru Islam și care a fost îndrumat către el, fiind bine călăuzit și luminat de către Domnul său, este asemenea aceluia a cărui inima este împietrită față de pomenirea lui Allah?! Ei nu sunt asemenea în niciun caz, căci cei călăuziți vor avea parte de salvare, în vreme ce cei ale căror inimi sunt împietrite întru pomenirea lui Allah vor avea parte de pierzanie, căci aceștia sunt într-o rătăcire învederată de la adevăr!

(23) Allah a trimis asupra profetului Său Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) Coranul, care este cel mai frumos discurs, pe care l-a pogorât în versete ce se aseamănă unele cu altele în sinceritatea, frumusețea, conexiunea, potrivirea și necontrazicerea lor, diversificându-se în cuprinsul lor povestirile și reglementările, promisiunile și avertizările, descrierea atributelor oamenilor adevărului, precum și cele ale oamenilor nelegiuirii, precum și altele asemenea lor. Pieile acelora care se tem de Domnul lor se înfioară atunci când aud avertizările și amenințările cuprinse în acesta, pentru ca mai apoi pieile și inimile lor să se liniștească întru pomenirea lui Allah, atunci când aud speranțele și veștile de bine cuprinse, de asemenea, în ele. Cele menționate și repercursiunile acestora sunt călăuzirea lui Allah pe care El o dăruiește aceluia căruia El voiește. În vreme ce acela pe care Allah îl rătăcește și nu îl îndrumă către călăuzire, el nu va afla niciun îndrumător care să-l poată călăuzi.

(24) Oare acela pe care Allah l-a călăuzit și l-a îndrumat în viața lumească, și l-a făcut să pătrundă în Paradis în Viața de Apoi, este asemenea aceluia care a fost necredincios și a murit în necredință, și pe care l-a aruncat în Iad, cu mâinile și picioarele legate, și care nu se poate apăra de Foc decât cu fața sa care este aruncată în el?! Și li se va spune cu mustrare acelora care s-au nedreptățit pe ei înșiși prin necredință și păcătuire: „Gustați ceea ce voi ați agonisit întru necredință și păcătuire, căci aceasta este răsplata voastră!” (25) Și națiunile care s-au aflat mai înainte de acești politeiști au tăgăduit, și pedeapsa a căzut asupra lor pe neașteptate, de unde nici nu se așteptau, fără a se putea pregăti ei pentru întâmpinarea acesteia prin cererea de iertare. (26) Prin această pedeapsă, Allah i-a făcut pe ei să guste rușinea, înjosirea și culpabilitatea în viața lumească, însă pedeapsa ce îi așteaptă pe ei în Viața de Apoi va fi și mai mare și mai cruntă, dacă ei ar ști! (27) Și, cu adevărat, în acest Coran pogorât lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) Noi le-am dat oamenilor diverse pilde atât despre ceea ce este bun, cât și despre ceea ce este rău, poate că ei vor lua aminte la pildele pe care Noi le dăm lor și vor cunoaște adevărul, și se vor delăsa astfel de nelegiuire. (28) Noi l-am făcut un Coran în limba arabă, în care nu există nicio strâmbătate și nicio deviere și nicio neînțelegere, pentru ca ei să fie cu frică de Allah, prin urmarea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale! (29) A dat Allah ca pildă pentru cel ce îi face asociați lui Allah și pentru cel care crede în Unicitatea lui Allah, un bărbat care era rob al unor asociați care se certau între ei – dacă el îi mulțumea pe unii dintre aceștia, îi mânia pe alții, aflându-se permanent în incertitudine și nehotărâre. Și un alt bărbat sincer, devotat unui singur om care îl stăpânea pe el, și ale cărui dorințe le cunoștea [prea bine] și astfel el era mulțumit și liniștit. Cu adevărat, acești doi oameni nu pot fi considerați egali. Laudă lui Allah! Însă cei mai mulți dintre ei nu știu și pentru aceasta ei îi asociază și pe alții adorării lui Allah. (30) Și, cu adevărat, o, profetule, și tu vei muri, așa cum și ei vor muri, fără îndoială. (31) Apoi, cu adevărat, o, voi, oameni, în Ziua Învierii, vă veți certa între voi, înaintea Domnului vostru cu privire la cele asupra cărora ați fost în neînțelegere, iar cel întru adevăr va fi diferențiat de cel aflat în nelegiuire.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Oamenii credinței și ai evlaviei sunt cei care simt teamă și smerenie atunci când aud Coranul, în vreme ce oamenii păcătuirii și ai pierzaniei sunt cei care nu au niciun beneficiu de pe urma lui. 2 - Considerarea drept mincinoase a celor aduse de profeți este un factor al atragerii pedepsei, fie în viața lumească, fie în Viața de Apoi, fie în ambele. 3 - Coranul nu a lăsat nimic, nici din viață lumească și nici din Viața de Apoi decât făcând referire la acesta și clarificându-l, fie în general, fie în detaliu, și a dat pilde în privința acestora.**